

ПРОФСПІЛКОВІ ВІСТІ

№ 10-11
(888-889)
16.03.2017

8 КРОКІВ
ДЛЯ ПОРЯТКУ
ХАРКІВСЬКОГО
АВІАЦІЙНОГО ЗАВОДУ

4

ГАЗЕТА ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК УКРАЇНИ

WWW.PSV.ORG.UA

СЕРГІЙ КАПЛІН:

«УКРАЇНІ ПОТРІБНА
НОВА ІНДУСТРІАЛІЗАЦІЯ
ТА КАПРЕМОНТ»

5

**ЖОРСТКА
ПОЗИЦІЯ
ПРОФСПІЛКИ**

ЩОДО ЗАХИСТУ
ПРАЦІВНИКІВ
ЖКГ

5

**ПРАВЛІННЯ
ПЕНСІЙНОГО
ФОНДУ**

ПІДБИЛО ПІДСУМКИ

7

РИНОК ПРАЦІ

**ЗА ПІДСУМКАМИ 2 МІСЯЦІВ П. Р. ЧИСЛО БЕЗРОБІТНИХ
СКОРТИЛОСЬ НА 16%. ЧИ ВТРИМАЄТЬСЯ ПОЗИТИВНА
ДИНАМІКА ВПРОДОВЖ УСЬОГО РОКУ?**

8 - 9

ТРАГЕДІЯ

**ЗАЯВА ЩОДО
ЗАГИБЕЛІ ШАХТАРІВ
НА ШАХТІ № 10
«СТЕПОВА»**

6

ІСТОРІЯ

**БОРОТЬБА ЗА
УКРАЇНСЬКУ
ДЕРЖАВНІСТЬ:
ЗНАКОВИЙ 1917-Й**

11

ПОВТОРЕННЯ ПРОЙДЕНОГО

Ще не забулась скандальна відставка глави Державної фіскальної служби Ігоря Білоуса, як нова несподіванка: не тільки відставка, а й затримання призначеного на «конкурсній основі» Романа Насірова.

Відтак уже два тижні поспіль не стихають пристрасті у зв'язку з розслідуванням у справі очільника ДФС. Експерти одностайні: якщо справа Насірова завершиться реальним терміном, це стане потужним сигналом про злам системи кругової поруки корупціонерів у владі. Бо це, на переконання аналітиків, підірве корупцію на вищому рівні і не стримуватиме страху покарання. А водночас дозволить створити сприятливі умови для бізнесу, що й стане головною умовою припливу іноземних інвестицій і прискорення економічного зростання країни.

Поки тривають слідчі дії у справі головного податківця країни, експертів непокоїть інше питання: як призначатиметься новий голова Державної фіскальної служби, чи будуть гідні кандидати на цей пост? А найголовніше – чи відбудеться обіцяна реформа служби, і якою вона буде: косметичною чи трансформаційною?

«ДФС має керувати людина, яка дає про державний бю-

джет, а не свої кишені. Бо те, що відбувається в цій службі зараз, – ганьба для України перед усією Європою», – заявив глава обласної держадміністрації Закарпатської області Геннадій Москаль.

Новий голова Державної фіскальної служби замість Романа Насірова має в короткий термін реформувати відповідне відомство, стверджує держсекретар Міністерства фінансів України Євгеній Капінус. «Ми переконані, що на сьогодні фіскальна служба повинна бути проактивно налаштована на надання послуг підприємцям, спрямована на створення інвестиційного клімату. Повинна прийти людина, яка в короткий термін проведе реформу, створить належні умови для розвитку бізнесу та залучення інвестицій», – зазначив він. І додав, що конкурс на посаду нового очільника фіскальної служби буде проведено за загальною системою відбору і неодмінно в межах правового поля.

Поки що виконувати обов'язки керівника ДФС Уряд призначив заступника голови Мирослава Продана. Бізнес-спільнота сприйняла заміну без ентузіазму. На думку провідних експертів, персоналії – це другорядне. Головне – провести глибоку реформу самої системи, яка має включати, з одного боку, зміни правил гри, а з іншого – реальне перезавантаження податкової, яка б викоринила корупцію назавжди.

«Я думаю, є сотні чесних і нормальних людей, які могли б цією справою зайнятися. Нормальні ж люди приходили і в Кабмін. Велика кількість патріотично налаштованих людей бажають перетворень і реформ у країні. Я розумію, що не так просто полатати систему, коли є усталені зв'язки й усе інше, але, не вивісивши все це на чисту воду, не маючи підстав для зменшення якихось оподаткувань, складно говорити про позитивний розвиток економіки», – заявив голова інвесткомпанії Eavex Capital Юрій Яковенко.

А на думку голови Комітету ВР з питань податкової та митної політики Ніни Южаніної, «в органи виконавчої влади мають зайти нові фахівці, які застосовують зовсім інші підходи до роботи. Але є й інший шлях. Це, наприклад, прибирання оцих-от каральних функцій у Державної податкової служби, перетворення її на більш сервісну структуру. Не посилювати її до такого стану, що вона й сама накладає штрафи, і тисне на підприємців. Усе це в результаті перетворюється фактично на спосіб тиску на підприємця».

Експерти бізнес-середовища переконані, що будь-яка грамотна людина, яка прийде до керівництва ДФС з базовою освітою та досвідом роботи, зможе розібратися з податками. Головне, аби було бажання реформувати систему на користь бізнесу та суспільства загалом.

ОНОВЛЕНИЙ І ЗАСЕКРЕЧЕНИЙ

Проект оновленого меморандуму щодо фінансової та економічної політики України та Міжнародного валютного фонду уже є, однак широкому загалу він невідомий. Відтак політики та громадські активісти наполягають на негайному оприлюдненні всіх тонкощів документа. Аби люди розуміли, до чого їм готуватися. По суті, меморандум – це кредитний договір з Україною. До того ж, цей документ накладає на нашу державу цілу низку обмежень та обтяжень. А тому не може бути секретним, його треба негайно представити на розгляд українським громадянам. Навіщо взагалі потрібно утаємничувати план реформ, закладений у меморандумі? Якщо цей план такий корисний, для чого його ховають від пересічених громадян та Верховної Ради, запитують політологи. Експерти стверджують, що приховування владою змісту документа є зневагою до власного народу. І ставлять запитання зовсім не риторичне: для кого взагалі призначені реформи, які обтяжують життя громадянам великої держави? Про що йдеться? Наприкінці березня МВФ планує виділити Україні черговий і довгоочікуваний транш кредиту в 1 млрд доларів. А громадськості про умови виділення фінансового кредиту нічого не відомо. Бо «через складну соціальну ситуацію в країні, вирішено поки що тримати меморандум в таємниці», кажуть в Уряді. Відтак суспільство вже вбачає у цьому документі черговий крок до боргового рабства. Що насторожує громадськість і експертів стосовно оновленого

тексту меморандуму з МВФ? Насамперед, три ключових позиції. Це скасування мораторію на продаж землі, приватизація стратегічно важливих підприємств України і збільшення трудового стажу для виходу на пенсію. Аналітики підтвердили, що до нового меморандуму ввійшло широке поле антикорупційних питань. Вимоги МВФ навряд чи без проблем пройдуть у Верховній Раді, переконані фахівці. Особливо щодо ринку сільськогосподарських земель. Чимало парламентарів готові протидіяти виконанню багатьох пунктів меморандуму. Винесення проектів рішень на розгляд парламенту може елементарно заблокувати його роботу. А політологи не виключають, що «пенсійне питання» стане каталізатором протестів українського суспільства. Поки немає одностайної думки щодо пенсійного віку, настрої суспільства перебувають у «полярному діапазоні». Одні посадовці кажуть, що без підвищення пенсійного віку не обійтися, інші переконують, що рекомендації МВФ – це ще не вказівки.

Тоді чому не оприлюднюють текст меморандуму? Здавалося б, нічого складного. В усякому разі, припинились би спекуляції на життєво важливих для українців темах, а Уряд впритул зайнявся б утіленням позитивних перетворень.

ІЗ ПЕРШИХ ВУСТ

Олег ЛІСНИЙ, віце-президент аналітичного центру «Політика»: «Якщо вірити неофіційним версіям меморандуму з Міжнародним валютним фондом, то його розробники, мабуть, не стежать за настроями у Верховній Раді, інакше навіщо вони записали туди обіцянки, які потребують прийняття парламентом складних і поки що не готових рішень? У принципі, сума в 1 млрд дол. не є критичною навіть для небагатой української економіки, тож за цей транш можна було пообіцяти щось менш болюче і не провокувати чергову атаку опозиції і розлючених пенсіонерів».

Андрій РЕБА, міністр соціальної політики України: «В остаточному варіанті меморандуму відсутні норми про заморозження мінімальних зарплат на 3 роки та про заборону пенсіонерам працювати, відсутні і збільшення загального пенсійного віку для виходу на пенсію. Жодних апокаліптичних речей у Меморандумі немає, і ви зможете в цьому пересвідчитися після його опублікування».

Микола МЕЛЬНИК, експерт аналітичної групи «Левіафан»: «Найбільша проблема в тому, що Міністерство ІНБУ – дуже непрозорі організації. Тобто якби суспільство могло побачити хоча б проект меморандуму, який буде підписаний із МВФ, було б простіше, тому що наразі ми з вами говоримо не про меморандум, а про його інтерпретацію, тобто про те, що ми почули».

ЛОМБАРДИ ЗАЛИШАЮТЬСЯ В ТІНІ

В оперативних зв'язках поліції ломбарди все частіше фігурують як місця скуповування викрадених речей. Поцуплені в транспорті, на вулиці, в дачних кооперативах цінні речі кримінальні елементи несуть до ломбардів і отримують «швидкі» гроші. Такий собі кредит. І без зайвого клопоту. Варто лише пред'явити посвідчення особи, на яке в таких закладах практично не зважають.

За даними Національного комітету фінансових послуг, в Україні працюють близько 500 ломбардів, які за минулий рік видали таких кредитів на 12,5 млрд грн, прийнявши на баланс майна на суму вдвічі більшу. Та це лише офіційна статистика, попереджають фахівці. Насправді ж оборот цього сегменту ринку сягає 60 млрд грн. Привабливість бізнесу для криміналу очевидна. Мобільні телефони, планшети, золото, інструменти, велосипеди – ось далеко не повний перелік того, з чим звертаються «продавці» краденого до власників ломбардів.

Ломбарди приваблиють людей тим, що гроші тут можна отримати за лічені хвилини, залишивши цінну річ чи прикраси, вироби з коштовних металів під заставу. На відміну від банків, сюди не потрібно збирати купу довідок та шукати поручителя, щоб отримати кредит. Саме незаконність походження товару дає можливість ломбардам отримувати надприбутки. Позичальник згоден отримати будь-яку суму від реальної вартості предмета, навіть утричі чи вчетверо меншу. Зате він буде певен, що про нього ніхто не повідомить поліції. У ломбарді чудово розуміють, що по заставу такий позичальник точно не повернеться, і наступного дня отримують солідний прикуп. Якщо ви побачили свою вкрадену річ у цьому закладі, вам її так просто не віддадуть, і навіть виклик поліції не вирішить питання. Звісно, не можна звинувачувати всі ломбарди в тому, що речі там крадені. Є й сумнінні, але їх – одиниці. Ще менше таких, що сигналізують правоохоронцям про підозрілих клієнтів. Статистики, хто користується послугами ломбардів – люди, яким бракує грошей на проживання чи злочинці, які збувають крадене, немає.

Врегулювати ринок ломбардів може ухвалення спеціального закону. Однак депутати вперто його ігнорують. У лютому Верховна Рада не підтримала пропозицію прийняти законопроект про регулювання діяльності ломбардів у першому читанні, так само як і пропозицію повернути документ у профільний комітет і суб'єкту законодавчої ініціативи на доопрацювання. Схоже, народні обранці жодним чином не зацікавлені в виході з тіні ломбардів, де прокручуються мільярди на краденому майні. Мільярди, що не підлягають оподаткуванню і контролю. Бо немає відповідного закону. І напевно чи буде найближчим часом.

КОМЕНТАР

Сергій РИБАЛКА, голова Комітету ВР з питань фінансової політики і банківської діяльності: «На даний момент діяльність цього ринку обсягом близько 16 млрд грн не врегульована на законодавчому рівні. Ми хочемо зробити все, щоб люди, які користуються послугами ломбардів, були захищені законом, і щоб ринок міг розвиватися.

Проект закону про ломбарди та ломбардну діяльність є одним з пріоритетних у фінансовому комітеті парламенту. Він врегулює цей ринок і дасть змогу ефективніше працювати самим ломбардам, а їхнім клієнтам – відчувати себе більш захищеними.

По-перше, пропонується збільшити статутний капітал для нових ломбардів. Для тих установ, які не матимуть філій, запропоновано встановити суму на рівні 500 тис. грн, а для мереж – 1 млн грн. По-друге, рекомендується розміщувати ломбарди виключно в стаціонарних приміщеннях площею не менше 5 кв. м. По-третє, хотілося б, щоб директор і головний директор ломбарду мали бездоганну ділову репутацію.

Ми повинні на законодавчому рівні закріпити діяльність ломбардів у державі, захистити права споживачів, а також почути пропозиції ринку про те, що необхідно додатково зробити, аби подібні заклади працювали ефективніше і сплачували податки до держбюджету».

На тлі Великого посту, що розпочався в кінці лютого, значно зросли ціни на продукти, які дозволено вживати віруючим. Насамперед, на рибу та гриби. Останні додали в ціні майже 70%. І це не межа, стверджують експерти продовольчого ринку. На підтвердження їхніх заяв, у деяких містах України ціни на печериці подолали рубіж у 100%.

За словами аналітика Української аграрної конфедерації Дмитра Дейна, основна причина підвищення вартості грибів – зростання попиту. «Взимку кілограм печериць коштував 23–25 грн, а нині – 40–45, оскільки гриби купують ті, хто не вживає м'яса. Великий піст – головний рушій цін, тому поступового здешевлення грибів до позначки у 30 грн за кіло не варто очікувати до закінчення посту».

У піст роздрібна торгівля намагаться заробити якомога більше, тож не дуже зважає на співвідношення попиту і пропозиції. У віруючих, кажуть продавці великих і малих магазинів, альтернативи немає. Відтак підвищили ціни й на овочі. Практично весь овочевий спектр – від картоплі до цибулі – подорожчав на 15%. Начебто й не багато, але тим, хто дотримується посту, так не здається – навіть 20 чи 25 копійок на кожному кілограмі доволі відчутне для гаманця. Імпортерна продукція теж задоволення не з дешевих. Приміром, листя са-

лати, за оцінками фахівців продуктового ринку, у 6–7 разів перевищує вартість кілограма відбірної свинини. Аналітики прогнозують, що завезена зелень ще додасть у ціні перед святом Великодня. Істотно подорожчають огірки й помідори з теплиць. Тенденція до підвищення ціни на тепличну овочеву продукцію вже позначилась.

Стрімкими темпами дорожчає хліб, зростають ціни на крупи, хоча аналітики вважають таке зростання «помірним».

Загалом складно назвати трапезу пісною, якщо вона обходиться значно дорожче непісної. Вартість риби і морепродуктів у рази вища за вартість м'яса, стверджують віруючі, хоча й готові до традиційного підвищення вартості продуктів, дозволених у Великий піст. Кажуть, звикли до сезонної системи, що практикується роками: у піст – «золоті» грибочки, а на Великдень – «платинові» яйця.

На вартість продуктів у піст вплинуло й подорожчання електроенергії з 1 березня поточного року. «Холодильники багато тягнуть!» – пояснюють продавці рибних відділів. Долар повзе догори, треба коригувати ціни, бідкаються менеджери фруктових-овочевих відділів.

Натомість виробники молочних продуктів попереджають про майбутнє зростання цін на свою продукцію. «На підвищення вплинули внутрішні і зовнішні економічні чинники. Насамперед, це підвищення ціни на сировину. Наприкінці 2016 року ціна на молоко збільшилась на 80% порівняно з літом 2016-го. До того ж, коливання курсу

долара... Адаже ціни на упаковку, заправшувальні культури і вітаміни безпосередньо залежать від нього», – розповіли в прес-службі одного з українських виробників.

Зростання цін можливе в березні, коли закінчиться цикл дозрівання сирів і на прилавки потрапить товар за новими цінами. Наприклад, сир «Український» або «Голландський», що належать до середнього цінового сегменту, коштуватимуть 170–180 грн за кілограм (наразі – 140–150), прокочують виробники. «Це дорожче аналогів польських сирів, тому нашим сироварам доведеться стримувати апетит», – зазначає генеральний директор Української асоціації постачальників торгових мереж Олексій Дорошенко.

Крім того, почав дорожчати цукор: ціна на ваговий «пісок» зросла з 15–15,2 грн до 16,5–17 грн за кілограм, а на фасований – до 20–22 грн. Причина – 33-разове зростання експорту цукру в поточному сезоні. Через неврожай у світі цукрової тростини. «Продажі цукру за кордон різко активізувалися через кон'юнктуру світового ринку, але це не триватиме вічно, – зауважує аналітик консалтингової компанії «ПроАгро» Ярослав Левицький. – На внутрішньому ринку, навіть якщо експорт залишиться настільки ж активним, а виробники оцінюють його у 500 тис. тонн, дефіциту цукру не буде завдяки високому обсягу виробництва і перехідним запасам. Можливе лише сезонне підвищення цін у травні – червні в роздріб щонайбільше до 20 грн, але реальна ціна лишатиметься на рівні 17–18 грн за кілограм».

ОЛЕКСІЙ ДОРОШЕНКО, ГЕНЕРАЛЬНИЙ ДИРЕКТОР УКРАЇНСЬКОЇ АСОЦІАЦІЇ ПОСТАЧАЛЬНИКІВ ТОРГОВИХ МЕРЕЖ:

«Ціни на яловичину та сало будуть зростати. Овочі до нового врожаю тільки дорожчатимуть. Інші продукти харчування погано повзтимуть догори тільки тому, що ми сьогодні прямуємо в Європу. Ми моніторимо ціни в європейських торгових мережах, порівнюємо з українськими. Виявилось, що значна частка продуктів, крім соціальних, у нас відповідає європейським. Але й частина соціальних товарів у наших магазинах також продається за європейськими цінами. Відверто кажучи, зростати вже нікуди».

ПРИВІТАННЯ

19 БЕРЕЗНЯ – ДЕНЬ
КОМУНАЛЬНИКА

Федерація профспілок України щиро вітає працівників житлово-комунального господарства з професійним святом – Днем комунальника!

Немає іншої галузі, яка була б так тісно пов'язана із забезпеченням комфортного проживання людей, життєдіяльності підприємств і установ, благоустрою міст, селищ і сіл. Благополуччя кожного будинку, кожної родини багато в чому залежить від надійності комунальних послуг. На жаль, за останні роки ситуація в житлово-комунальній сфері країни значно погіршилася, отже, проблем накопичилося чимало. І насамперед фінансових, які негативно впливають на розвиток підприємств ЖКГ, соціальну стабільність у трудових колективах. Але незважаючи на скрутні часи, ви виявляєте професіоналізм і відповідальність у протистоянні всім негараздам. Вірю, що за підтримки галузевої Профспілки вам вдасться подолати всі проблеми та підвищити рівень житлово-комунальних і побутових послуг до європейських стандартів.

Дякуючи всім працівникам галузі за щоденну напружену та віддану працю, зичу міцного здоров'я, щастя, наснаги, удачі у виконанні професійних завдань, родинного благополуччя.

Григорій ОСОВИЙ,

Голова Федерації профспілок України

ОФІЦІЙНО

ЛУГАНСЬКІ
БУДІВЕЛЬНИКИ
ПІДТРИМУЮТЬ
ПОЗИЦІЮ ФПУ

На адресу ФПУ надійшов лист від Луганської обласної профспілкової організації працівників будівництва та промбудматеріалів щодо збереження існуючого календаря державних свят.

«Луганська обласна профспілкова організація працівників будівництва і промисловості будівельних матеріалів підтримує позицію Федерації профспілок України щодо збереження державних свят 1 Травня і 8 Березня. Люди, які своєю працею створюють матеріальні блага країни, наповнюють державний бюджет, мають законне і моральне право на святкування днів трудящих. Маємо надію і впевненість, що у державних функціонерів вистачить мудрості і розуму, аби залишити зазначені свята державними і недоторканими як вихідні дні».

СПІВЧУТТЯ

Працівники системи АТ «Укрпрофтур» висловлюють щире та глибоке співчуття Стрильцю Сергію Миколайовичу, голові Правління Акціонерного товариства «Укрпрофтур», з приводу передчасної смерті батька – **СТРИЛЬЦЯ МИКОЛИ ІВАНОВИЧА**, який 15 березня 2017 року пішов з життя на 61-му році. Співчуваємо та сумуємо разом з Вами.

8 КРОКІВ ДЛЯ ПОРЯТКУ
ХАРКІВСЬКОГО
АВІАЦІЙНОГО ЗАВОДУ

ЗА ІНІЦІАТИВИ КОМАНДИ ІЗ ЗАХИСТУ ТРУДОВИХ І ПРОФСПІЛКОВИХ ПРАВ ФПУ ТРИВАЄ СПІВПРАЦЯ З НАРОДНИМИ ДЕПУТАТАМИ УКРАЇНИ

На Харківському державному авіаційному виробничому підприємстві, що простоє вже майже 2 роки, новий керівник. Завод очолив Олександр Кривоконь, який спеціалізується на кризовому менеджменті.

ВІДРОДЖЕННЯ ПРОМИСЛОВОСТІ

Для збереження заводу з новим очільником зустрівся народний депутат України Віктор Кривенко.

Варто зазначити, що минулого року з метою напрацювання механізму виплати заборгованості із зарплати та реалізації прав працівників зустріч із трудовим колективом підприємства провела команда із захисту трудових і профспілкових прав ФПУ.

3,5 тис. співробітників Харківського авіазаводу з 2015 року перебувають у вимушеній відпустці – заборгованість із зарплати сягнула більше 110 млн грн. У лютому 2015 року на заводі було введено скорочений робочий графік, а в квітні 2016-го підприємство офіційно продовжило простій на невизначений термін. Проблеми з постачанням електроенергії ставлять під загрозу виконання невеликих іноземних замовлень, що сьогодні реалізуються зусиллями 400 співробітників.

Народний депутат України Віктор Кривенко вбачає першочерговим завданням зберегти наявні потужності,

28 ЛЮТОГО ЗА ІНІЦІАТИВИ КОМАНДИ ІЗ ЗАХИСТУ ТРУДОВИХ І ПРОФСПІЛКОВИХ ПРАВ ФПУ ТА ЗА УЧАСТЮ ЗАСТУПНИКА ГОЛОВИ ФПУ ВОЛОДИМИРА САЄНКА, ГОЛОВИ ПРОФСПІЛКИ АВІАБУДІВНИКІВ УКРАЇНИ ЯРЕМИ ЖУГАЄВИЧА І НАРОДНОГО ДЕПУТАТА ВІКТОРА КРИВЕНКА БУЛО ПРОВЕДЕНО КРУГЛИЙ СТІЛ З ПРОБЛЕМНИХ ПИТАНЬ ГАЛУЗІ.

лення є, літаки конкурентоспроможні, виробничу базу збережено. Питання до держави, як власника, щоб підтримати чесний бізнес-план, який нове керівництво надасть у цьому місяці».

Продуктивна співпраця з народними депутатами України триває у ФПУ в рамках розбудови соціального діалогу та з метою розширення сфери й методів впливу профспілкової роботи. Напрямок курирує команда захисту трудових і профспілкових прав ФПУ за ініціатики заступника Голови Володимира Саєнка, що дозволяє більш ефективно відстоювати трудові права працівників по всій Україні.

Тетяна МАЛАШЕНКО,
спеціально для «ПВ»

адже відроджувати промисловий потенціал значно складніше: «Визначили 8 кроків з порятунку заводу. Замов-

СЕРГІЙ КАПЛІН: «УКРАЇНІ ПОТРІБНА НОВА ІНДУСТРІАЛІЗАЦІЯ ТА КАПРЕМОНТ»

Представник Федерації профспілок України у парламенті Сергій Каплін поділився з «ПВ» рецептами відновлення української промисловості. Свого часу народний депутат та лідер Соціал-демократичної партії (СДП) був одним із наймолодших керівників промислового підприємства в СНД, яке успішно вивів із стану банкрутства, а також очолював велику корпорацію, тому про проблеми української індустрії знає зсередини. Сергій Каплін переконаний, що поштовхом до деіндустріалізації України стала співпраця з МВФ, який з мізерну, враховуючи масштаби нашої держави, фінансову підтримку змусив стати на рейки приватизації. Парламентар пропонує накласти мораторій на співпрацю з Міжнародним валютним фондом, а ресурси для нової індустріалізації і розвитку черпати з внутрішніх резервів.

ВІДРОДЖЕННЯ ПРОМИСЛОВОСТІ

Що стало руйнівним для української промисловості і чи не перейдена ще точка неповернення?

– Витокі проблеми – приватизація. Рокми культивувалася думка, що держава – неефективний власник. Ми шукали нових приватних менеджерів, як месію, одразу занижили до них вимоги, розпродали їм заводи по 1 гривні, уклали умовні угоди, які ніхто не збирався виконувати. В першій хвилі «приватизації» від людей нібито відкупились сертифікатами-ваучерами, потім збанкрутували підприємства, далі вони «змінювали руки». Зараз країна деіндустріалізована вщент. У 2000-х в українців вкрали заводи за безцінь вже за іншою схемою. При цьому ті, хто купив, перепродав, нічого нікому не винні. Це пряме порушення статті 13 Конституції України, яка говорить про те, що власність зобов'язує. Тепер маємо знищену промисловість, а спитати ні з кого, бо держава добровільно втратила свій контроль через бездарну політику. Так, ми витасмо створення Урядом Національного комітету з промислового розвитку. Але нам потрібне ціле міністерство промисловості, яке буде відповідальним за підйом виробництва і новий конкурентний продукт, реальний сектор економіки.

– Чим має займатися де міністерство?

– У першу чергу працювати! В програмі Уряду відродження промисловості прописане дуже умовно. І починати тут треба не зі станка, а з освіти і кадрів. Профтесовісвіта знищена. Головна мета реформи – економія коштів. Фінансування перекладали на місцеві бюджети, і почалося: у гіршому випадку – закриття училищ, частіше – затримки зарплати і стипендій. А в таких умовах про якісну підготовку конкурентного фахівця вже не йдеться. У вишах – теж крайнощі. Держава не дбає про школу управління, про інженерні кадри, університети штамбують юристів та економістів, але не майбутніх «червоних директорів» та передовиків виробництва. Про підтримку науки і техно-

логії взагалі не йдеться, тоді як ми нібито всіляко хочемо відійти від сировинної економіки.

– Освіта – це стартовий капітал, однак які кроки треба зробити на законодавчому рівні, на рівні бюджету безпосередньо для нового старту промисловості?

– Потрібні воля і гроші. Для реіндустріалізації потрібна серйозна дерегуляція. Держава має зняти всі бюрократичні та політичні перепони для підйому реального сектору. Але при цьому треба знову не пустити все на самоплив, а поставити одразу високі планки – стандартизації, модернізації і технології. Але знову-таки повторю: ці процеси має контролювати потужна рука не ринку, а сильної держави, орієнтованої на розвиток. Тоді в Україні придуть інвестиції. Однак треба з цими вкладеннями працювати – шукати механізми, компроміси, законні рішення. Зараз, наприклад, у Херсоні стоять руїни бавовняного комбінату, де працювали 25 тис. людей. Є інвестор, який готовий відбудувати все з нуля, поставити новітнє обладнання, але державі простіше банкрутство – схе-

ма відпрацьована, й особливо нічого робити не потрібно.

Міністерство промисловості чи поки Національний комітет має обрати провідні кластери економіки і влити в них всі сили, енергію і державну підтримку. Ці кластери мають бути орієнтовані на якнайширші ринки збуту. Ми маємо весь потенціал для імпортозаміщення і для того, щоб продавати свою продукцію з високою доданою вартістю за кордон. У нас є Крюківський вагоноремонтний завод – одне з бюджетотворюючих підприємств Кременчука. Сьогодні у підприємства є результат: виробили в 7 разів більше вагонів, ніж за аналогічний період минулого року. Бо торік просто не було замовлення, не було фінансування. Це досягнення, але головне тепер – зберегти темп, забезпечити стабільність, щоб люди мали постійну роботу, а завод жив.

– Ви як Представник профспілок у Верховній Раді часто буваєте в колективах і на підприємствах, які, на жаль, нині переживають кризу. Як бути їм?

– У першу чергу опиратись на профспілки. Люди – це рушійна сила, яка може все, а якщо люди хочуть працювати і готові боротись за свою роботу – це вже половина справи. Ми вже півроку добиваємось від держави поновлення роботи Миколаївського суднобудівного заводу ім. 61 комунара і повернення людям боргів. Ми вже добились звільнення директора заводу – справжнього ворога колективу. Шукаємо діалог з новим керівником. Заводчани 2 роки не бачили повноцінної зарплати, а всім начхати – папірці, обіцянки і ніяких зрушень. Нещодавно жінкам роздали по кілька сотень гривень. При цьому Фонд держмайна продає один з непрацюючих цехів заводу.

Сума незначна – весь борг, звісно, не покрити, але ж це реальні гроші. Я вже звернувся до ФДМУ, аби розібратися і з ціною, і з тим, куди спрямують ці кошти. Ми з профспілкою і корабелями будемо добиватись, щоб усе до копійки пішло тим, хто віддав своє життя роботі на підприємстві і залишається йому вірним попри проблеми. За такими колективами – майбутнє і порятунок для нашої промисловості.

ВЛАСНИЙ ПОГЛЯД

ЖОРСТКА ПОЗИЦІЯ ПРОФСПІЛКИ ЩОДО ЗАХИСТУ ПРАЦІВНИКІВ ЖКГ

Нинішній стан житлово-комунальної галузі є відображенням стану економіки країни, яка потерпає від псевдореформ, корупції, відсутності інвестицій та стратегічного бачення подальшого розвитку.

Наша галузь вже не один рік переживає складні часи. Говоримо про реформу, але концепції її так і не побачили. Прагнемо до запровадження європейських стандартів і водночас гальмуємо економічний розвиток комунальних підприємств, які попри все продовжують підтримувати життєздатність застарілого і зношеного житлового фонду, запобігають аварійним ситуаціям у життєзабезпечуючих системах.

Серед найгостріших проблем галузі – повернення з держбюджету різниці в тарифах на житлово-комунальні послуги, борги споживачів за послуги ЖКГ, а також недофінансування з державного бюджету підприємств за житлові субсидії і пільги, які законодавчо передбачені населенню.

Останнім часом спостерігається досить небезпечні тенденції у тарифній політиці держави. Наочним прикладом невиваженої політики є значне підвищення ціни на природний газ та електроенергію без належного економічного обґрунтування, що потягло за собою подорожчання тепла, води, житлово-комунальних послуг. При цьому Уряд не здійснив ефективних заходів для подолання корупції в органах влади й окремих галузях, легалізації тіньового бізнесу, збільшення оподаткування доходів олігархів, що спрямувало б до казни держави значно більше коштів, ніж усі антисоціальні новації.

На початок року заборгованість держави перед комунальними компаніями за субсидіями склала більше 4 млрд грн. Це на додачу до боргів населення за спожиті житлово-комунальні послуги, які перевищили 15 млрд грн.

Галузь, яка в цивілізованих країнах вважається стратегічною з точки зору життєзабезпечення населення, в Україні опинилася в фінансовій скруті й на межі виживання. А від неї, між іншим, залежить не тільки безперерйна робота інженерних комунікацій будинків, а й діяльність промислового комплексу, об'єктів інфраструктури міст та селищ.

Уряд задекларував значне зростання мінімальної заробітної плати, однак тарифні ставки працівникам розраховуються, виходячи із законодавчо встановленого розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб – 1600 грн, який вдвічі менший нової

«мінімалки». Більш того, фактична величина цього соціального стандарту у цінах січня складала 3497 грн! То яка ж це реформа оплати праці, й де тут значне зростання заробітної плати?

Щодо захисту працівників галузевих підприємств наша Профспілка зайняла жорстку позицію і не допустила значного розриву мінімальної зарплати і прожиткового мінімуму. 10 січня було підписано нову Галузеву угоду між Мінрегіоном, Об'єднанням роботодавців «Всеукраїнська конфедерація роботодавців житлово-комунальної галузі України» та ЦК Профспілки. Шляхом договірної регулювання коефіцієнтів тарифних ставок робітників підгалузей, а саме підвищення ставок на 15-16% та застосування коефіцієнта 1,2 щодо робітника І розряду, тарифна ставка робітника II розряду нині складає понад 3200 грн. Аналогічні галузеві угоди ми підписали з іншими партнерами по соціальному діалогу.

Наша Профспілка робить усе, щоб покращити умови праці в галузі, добитися від роботодавців виконання вимог колективних договорів, передусім у частині вчасної і повної виплати заробітної плати, дотримання інших соціальних гарантій, організації оздоровлення та відпочинку спілчан і членів їхніх сімей.

Напередодні професійного свята, яке відзначається 19 березня, висловлюю щире вдячність усім працівникам житлово-комунальної галузі за самовіддану і сумлінну працю, яка привносить позитив у настрій людей. Завдяки їх наполегливості, працьовитим рукам не допущено масштабних зривів нинішнього опаловального сезону, підтримується належна робота інженерних комунікацій, водопровідно-каналізаційного та шляхового господарства, забезпечується чистота та благоустрій населених пунктів.

Бажаю вам, шановні спілчани, міцного здоров'я, щастя, благополуччя, натхнення, удачі у всіх справах, вірних друзів, миру та злагоди у родині.

Олексій РОМАНЮК,
голова ЦК Профспілки
працівників
житлово-комунального
господарства,
місцевої промисловості,
побутового
обслуговування населення
України

ОФІЦІЙНО

ЗАЯВА ЩОДО
ЗАГИБЕЛІ ШАХТАРІВ
НА ШАХТІ № 10
«СТЕПОВА»

Профспілка працівників будівництва і промисловості будівельних матеріалів України висловлює співчуття сім'ям загиблих шахтарів шахти № 10 «Степова» ВАТ «Львіввугілля» у с. Глухів Сокальського району Львівської області та їх травмованим колегам, що постраждали від вибуху та обвалення гірської породи.

Профспілка будівельників зазначає, що трагедія з такою кількістю постраждалих – це законний результат послаблення державного нагляду у сфері господарської діяльності шахт, що призвело до порушення вимог нормативних актів з безпеки праці у найбільш небезпечній для життя і здоров'я працівників галузі, якою є добування кам'яного і бурого вугілля. Ми підкреслюємо, що грошова компенсація родинам загиблих і постраждалих – це лише найперший крок у здійсненні заходів, які необхідно розробити вищим органам виконавчої влади, адміністрації шахти, де стався груповий нещасний випадок із смертельними наслідками, та керівникам всієї вугільної галузі.

Тому ми звертаємось до Кабінету Міністрів України, Міністерства енергетики та вугільної промисловості України, Державної служби Укра-

**Профспілка працівників
будівництва
і промисловості
будівельних матеріалів
України**

СПІВЧУТТЯ

Федерація профспілок України висловлює глибоке співчуття родинам та близьким загиблих гірників під час аварії 2 березня 2017 року на шахті № 10 «Степова» ДП «Львіввугілля». Приголомшені цим трагічним випадком і в глибокій скорботі поділяємо біль та гірку втрату.

Світла пам'ять загиблим. Якнайшвидшого одужання постраждалим.

Центральний комітет Профспілки працівників вугільної промисловості України з глибоким сумом сприйняв звістку про вибух на шахті «Степова», який забрав життя багатьох людей.

Висловлюємо глибокі співчуття родинам загиблих шахтарів. У цей важкий час поділяємо біль за гірку втрату разом з рідними та близькими і всіма трудівниками шахти.

З глибокою скорботою,
Віктор ТУРМАНОВ,
голова Профспілки працівників
вугільної промисловості України

ЯК ДІЯТИ ПРОФСПІЛКОВИМ
ОРГАНІЗАЦІЯМ У ПРОЦЕСІ УТВОРЕННЯ
ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

На розгляд чергового засідання Президії ФПУ винесено питання «Про завдання ФПУ та її членських організацій в умовах децентралізації влади та утворення об'єднаних територіальних громад».

НА ЧАСІ

Питання є вкрай актуальним через розпочату реформу децентралізації влади, яка передбачає передавання значної частини повноважень і ресурсів на рівень об'єднаних територіальних громад.

Цей процес несе виклики і для діяльності профспілкових організацій, які діють на території такої громади. Головним з них є збереження галузевого принципу побудови профспілкових організацій, адже непоодинокими є наміри керівництва громад створити профспілку громади, об'єднавши в ній членів профспілок працівників агропромислового комплексу, вчителів, медичних працівників, бібліотекарів, центрів соціального обслуговування тощо, або взагалі ліквідувати профспілкові організації, які діють на території громади, не розуміючи їхньої ролі в суспільстві чи розцінюючи їх як пережиток радянських часів.

Це суперечить Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» та вимагає активної роботи всіх профспілкових структур з такими керівниками громад для упередження цих проявів, а також удосконалення профспілкових структур.

Федерацією профспілок України здійснюється постійний моніторинг проблемних питань, з якими стикаються профспілкові організації, що діють на території новостворених об'єднаних територіальних громад. Так, проведено робочі зустрічі, наради та круглий стіл за участю експертів, представників міністерств, зокрема Міністерства регіонального розвитку та житлово-комунального господарства України, з питань децентралізації влади, реформування місцевого самоврядування і галузевих реформ.

Особливості діяльності профспілкових організацій в умовах децентралізації влади попередньо розглядалися на засіданні постійної комісії Ради ФПУ з питань організаційної роботи та розвитку профспілкового руху, яке відбулося 15-16 лютого 2017 року у м. Рівне. Члени постійної комісії ознайомилися з діяльністю Бугринської сільської об'єднаної територіальної громади Гошанського району Рівненської області, стали свідками обрання первинними профспілковими організаціями координаційної ради голів профкомів та її голови. Тут відбулося також урочисте підписання Угоди про співпрацю між Федерацією профспілок Рівненської області та Бугринською сільською об'єднаною територіальною громадою. Підписання такої угоди дає законні підстави всім первинним галузевим профспілковим організаціям діяти злагоджено задля врегулюван-

ня трудових та соціально-економічних відносин і захисту прав та інтересів працівників громади з урахуванням їх галузевої належності та керуючись принципами соціального діалогу.

РЕКОМЕНДАЦІЇ ДЛЯ УСІХ
ПРОФСПІЛКОВИХ СТРУКТУР

Комісія Ради ФПУ схвалила досвід роботи Федерації профспілок Рівненської області, практику співпраці первинних профспілкових організацій з керівництвом об'єднаної територіальної громади та вибила Рекомендації для всіх профспілкових структур з метою протидії сучасним викликам їх діяльності в умовах об'єднаної громади.

Всеукраїнським профспілкам:

- налагодити співпрацю з відповідним структурним підрозділом (координатором) профільного міністерства з питань реформування галузі в умовах децентралізації влади;
- внести при необхідності зміни до своїх статутів щодо вдосконалення організаційної побудови профспілкових організацій, які діють на території громади, та входження їх до вищих профспілкових структур галузі;
- сприяти збереженню колективно-договірних відносин у первинних профспілкових організаціях на території новостворених громад;
- провести семінари-навчання з питань особливостей діяльності профспілкових організацій в умовах децентралізації влади та створення об'єднаних територіальних громад.

Територіальним профоб'єднанням:

- налагодити співпрацю з Центром розвитку місцевого самоврядування та Офісом реформ відповідної області щодо врахування позиції профспілок із збереження соціальної складової, зокрема щодо захисту прав та інтересів спільчан, при утворенні об'єднаних територіальних громад і проведенні галузевих реформ;
- разом із всеукраїнськими профспілками надавати практичну допомогу щодо збереження й організації діяльності первинних профспілкових організацій

Загалом, питання діяльності профспілкових організацій в умовах реформування органів місцевого самоврядування перебувають у центрі уваги членських організацій ФПУ. Вони обговорювалися на пленумах, президіях і семінарах всеукраїнських профспілок працівників освіти і науки, культури, держустанов, соціальної сфери, охорони здоров'я, житлово-комунального господарства, агропромислового комплексу, а також профоб'єднань Дніпропетровської, Житомирської, Закарпатської, Кіровоградської, Рівненської, Тернопільської, Чернівецької та Чернігівської областей.

на території новостворених громад.

При цьому всі членські організації ФПУ мають дотримуватись положень Меморандуму про принципи взаємодії та подальшої співпраці між всеукраїнськими галузевими профспілками й територіальними профоб'єднаннями Федерації профспілок України.

Федерації профспілок України:

- підготовка методичних матеріалів з питань діяльності профспілкових організацій в умовах децентралізації влади та створення об'єднаних територіальних громад;
- продовження моніторингу проблемних питань діяльності профспілкових організацій в умовах об'єднаних територіальних громад;
- налагодження співпраці з Міністерством регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, Національного Академією державного управління при Президентові України, асоціаціями органів місцевого самоврядування з метою проведення системних зустрічей і консультацій з представниками профспілок в умовах реформування місцевого самоврядування, за необхідності – підготовка пропозицій щодо укладання з ними угод;
- розробка Типового положення про профспілкового представника, у тому числі на рівні об'єднаної територіальної громади;
- актуалізація Типового положення про міський, районну координаційну раду голів комітетів (рад) профспілок, передбачивши в ньому рівень територіальної громади;
- узагальнення досвіду співпраці профспілкових організацій та профоб'єднань з об'єднаними територіальними громадами, підготовка відповідних інформаційних матеріалів і пропозицій для керівників громад про профспілки та їх діяльність із захисту трудових прав та інтересів людини праці.

Департамент профспілкового руху та зв'язків з громадськими організаціями апарату ФПУ

КОНКУРС

ЦР ФСТ «СПАРТАК» НАГОРОДИЛА ПЕРЕМОЖЦЯ

Центральна рада ФСТ «Спартак» (голова Євген Баженов) підбила підсумки VI Всеукраїнського конкурсу серед спортивних журналістів «Спартак» спортивний - 2016.

У номінації «За відданість спартаківському фізкультурно-спортивному руху» переможцем конкурсу визнано завідувача відділу організаційно-гуманітарної роботи Закарпатської облпрофради, члена президії обласної організації ФСТ «Спартак» Сергія Баранчикова - автора багатьох публікацій на спортивну тематику у всеукраїнських й обласних засобах масової інформації.

Цю нагороду на обласних спортивних змаганнях закарпатських медиків з гірськолижного спорту в Мукачівському районі вручив Сергію Баранчикову голова Закарпатської обласної організації ФСТ «Спартак» Микола Шадей.

Вл. інф. Закарпатської облпрофради

ТРУДОВИЙ ЮВІЛЕЙ

ПОДВІЙНЕ СВЯТО МАРІЇ ПЕРЕЦЬ

Дата, яку відзначає директор ДП «Санаторій для дітей з батьками «Скадовськ» Марія Перець, - подвійний ювілей. Адже це не лише 35 років трудової біографії, нерозривно пов'язаної із санаторно-курортною галуззю, а й 30 років самовідданої праці на посаді директора оздоровчого закладу.

Очолити санаторій у березні 1987 року, Марія Перець показала себе досвідченим фахівцем, вмілим організатором і керівником усієї адміністративної, медичної та господарської діяльності санаторію.

За роки керівництва Марії Іванівни вдалося створити згуртований колектив працьовитих людей, які її завжди підтримують. Проведена велика робота з поліпшення умов проживання, відпочинку та дозволи відпочиваючих, благоустрою оздоровчого закладу, організовано відділення реабілітації для постраждалих від Чорнобильської катастрофи, учасників АТО. Керівник завжди знаходить нові цікаві підходи в організації санаторно-курортної системи. В оздоровчій постійно проводяться заходи з метою наближення оздоровчого закладу до вимог європейських стандартів, підвищення конкурентоспроможності на ринку санаторно-курортного бізнесу.

За багаторічну плідну працю в санаторно-курортній системі, високий рівень обслуговування хворих і відпочиваючих, особистий внесок у розвиток і зміцнення профспілкового руху Марія Перець нагороджена Почесною грамотою Міністерства культури і туризму України, Подякою Державної служби туризму і курортів України та Державного агентства України з туризму та курортів, нагрудним знаком Федерації профспілок України «Профспілкова відзнака», грамотами Правління ЗАТ «Укрпрофоздоровниця» та нагрудними знаками «Відзнака» I, II, III ступенів, багатьма урядовими та галузевими нагородами. З нагоди свята трудовий колектив санаторію вітає керівника з ювілеєм і зичить днів, багатих на щастя і радість, міцного здоров'я, родинного затишку і тепла, творчих успіхів, енергії та оптимізму!

ПРАВЛІННЯ ПЕНСІЙНОГО ФОНДУ УКРАЇНИ ПІДБИЛО ПІДСУМКИ РОБОТИ

24 лютого відбулося засідання правління Пенсійного фонду України, на якому розглядалися питання діяльності фонду у 2016 році, легалізації зайнятості та заробітної плати й т. ін. Про хід засідання та прийняті рішення розповіли члени правління Пенсійного фонду - представники профспілкової сторони.

ІЗ ПЕРШИХ ВУСТ

Володимир МАКСИМЧУК
керівник Управління соціального
страхування пенсійного
забезпечення апарату ФПУ:

«На засіданні правління було підбито підсумки роботи у 2016 році щодо виконання бюджету Пенсійного фонду, роботи органів фонду щодо виявлення ознак використання праці неоформлених працівників та порушень законодавства про працю, а також розвитку інформаційних систем у 2017 році відповідно до завдань, визначених Стратегією модернізації та розвитку Пенсійного фонду України на період до 2020 року.

Зокрема, промовці зазначали, що у 2016 році призначено пенсії понад 397,5 тис. громадян, 464,1 тис. працюючих пенсіонерів проведених перерахунків пенсій з урахуванням страхового стажу, набутого після призначення або попереднього перерахунку пенсії, здійснювалися інші перерахунки пенсій.

Станом на 1 січня 2017 року на обліку в Пенсійному фонді України перебували 11938,8 тис. пенсіонерів.

Середній розмір пенсії по Україні на 1 січня 2017 року становив 1828,33 грн проти 1699,51 грн на 1 січня 2016 року, тобто зріс на 128,82 грн, або 7,6%.

Через банківські установи станом на 1 січня 2017 року пенсії отримували 6,9 млн осіб, або 58% від загальної чисельності пенсіонерів, решта пенсіонерів - через поштові підприємства.

Фактичні загальні видатки Пенсійного фонду у 2016 році склали 253,5 млрд грн, із яких: 142,6 млрд

грн, або 56,3%, - кошти Державного бюджету України, з яких: 57,7 млрд грн - планові трансфери з державного бюджету (надбавки і підвищення до пенсій ветеранам війни, чорнобильцям, інвалідам тощо, сплата страхових внесків за окремі категорії застрахованих осіб); 81 млрд грн - кошти на покриття дефіциту бюджету Пенсійного фонду.

У минулому році зросла загальна сума заборгованості до Пенсійного фонду на 1,6 млрд грн і склала 18,9 млрд грн, у тому числі заборгованість із сплати ЄСВ - 7,6 млрд грн, відшкодування пільгових пенсій - 9,7 млрд грн.

Верифікація пенсійних виплат, проведена у 2016 році Міністерством фінансів України та Державною аудиторською службою України, підтвердила відсутність масових і системних порушень при здійсненні пенсійних виплат. Тобто звинувачення, що іноді лунали у ЗМІ щодо одержання кількох пенсій однією особою, завищення розмірів пенсій не мають під собою підстав.

Для зручності пенсіонерів Пенсійним фондом запроваджено обслуговування громадян з питань призначення пенсій незалежно від місця їхнього проживання (реєстрації), а також з метою наближення місць обслуговування до одержувачів послуг органами фонду ініційовано облаштування робочих місць з визначенням переліком послуг, які можуть надаватися в об'єднаних територіальних громадах.

Модернізовано реєстр застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування, а також модернізовано та розширено функціональні можливості веб-порталу електронних послуг Пенсійного фонду. Відтепер пенсіонери та застраховані особи з використанням електронного цифрового підпису можуть дистанційно через веб-портал пере-

глянути інформацію про сплату внесків до Пенсійного фонду, свою електронну пенсійну справу, звернутися до органів фонду із заявою про перерахунок пенсії, переглянути свої звернення та стан їхньої обробки.

На засіданні обговорювалися також питання модернізації діючого центру обробки даних Пенсійного фонду України та створення резервного центру, відповідної інфраструктури для їх функціонування, оновлення парку комп'ютерної техніки територіальних управлінь Пенсійного фонду України тощо».

Сергій УКРАЇНЕЦЬ, заступник
голови Профспілки працівників
нафтової і газової промисловості
України:

«Легалізацію зарплат роботодавці провалили. Зниження ЄСВ з 38 до 22% передбачало одностороннє активне виведення з тіні заробітних плат у «конвертах», які сягали не менше 200 млрд грн на рік. Втративши від зниження ЄСВ у 2016 році понад 96 млрд грн, Пенсійний фонд отримав від легалізації лише 0,16 млрд, тобто менше третини одного відсотка.

Це означає, що економія від ЄСВ була спрямована навіть не на підвищення заробітних плат легально зайнятим працівникам, а виведена в прибуток на задоволення особистих потреб власників бізнесу.

Мною було запропоновано правління звернутися до міністра соціальної політики провести разом з Мінфіном аналіз причин такого провалу, внести заходи із стимулювання легалізації зарплат на затвердження Кабінету Міністрів України. Правління пропозиція підтримана».

Родіон Колишко, директор департаменту розвитку трудового потенціалу Федерації роботодавців України:
«Через несприятливу ситуацію у сфері професійної технічної освіти сьогодні на ринку існує дефіцит робітничих професій. Попри порівняно непогані зарплати, люди дуже неохоче освоюють «ручні» професії. Потрібно підвищувати їх престиж. Тим більше, що в майбутньому вони вже не будуть суто робітничими, адже в ці професії уже сьогодні почали проникати елементи ІТ. Приміром, кухарів тепер навчають молекулярної кухні, а прибиральники повинні вміти керувати спеціальними миючими машинами. Такі суміжні професії можуть бути в тренді через 5 років».

Сергій Марченко, директор з розвитку Work.ua:
«2016-й – це перший рік відносного спокою на фронті, у нас було звітти менше поганих новин, і мені здається, що це значно вплинуло на ринок праці, принаймні, ми бачили збільшення активності роботодавців. Тобто, як тільки в країні стало більше стабільності, це одразу ж вплинуло на кількість людей, яких роботодавці наймали. У середньому, ріст кількості вакансій у цьому році склав приблизно 62% порівняно з минулим. Це дуже вагомий показник, який демонструє, що український ринок праці після кількох років проблем нарешті почав виходити із затяжної кризи».

РИНОК ПРАЦІ: БАРОМЕТР ФІКСУЄ ПОЖВАВЛЕННЯ

Уряд заявляє, що розпочав поточний рік з новою державною політикою у сфері зайнятості. Державна служба статистики встигла відрепортувати, що кількість вакансій зростає з кожним днем. За підсумками 2 місяців п.р. число безробітних скоротилось на 16%, що дає право говорити про тенденцію щодо зниження рівня безробіття. За рахунок чого вдалося досягти такого результату, і чи втримається позитивна динаміка впродовж усього року, за підтримки відомих експертів аналізують «Профспілкові вісті».

КАТАЛІЗАТОР ЗМІН

Вільних вакансій в Україні стало значно більше, констатують експерти ринку праці. Однак списки найбільш затребуваних фахівців зазнали змін, на які мають відреагувати претенденти. Нині, стверджують фахівці, відчувається гостра нестача кадрів на підприємствах, де потрібні люди з робітничими спеціальностями. Загалом кількість вакансій у цій категорії зросла в 2,5 рази. Це може означати, що національна економіка поволі відроджується і потребує робочих рук. Глава Уряду Володимир Гройсман заявив, що з початку року в країні відкрилися 27 тис. підприємств. Якщо це відповідає дійсності, то держава справді створює умови, аби люди могли працювати, отримувати гідну зарплату, утримувати свої родини. А ще – сплачувати податки, аби потім вимагати від чиновників усіх рівнів виконання своїх зобов'язань.

За словами фахівців, стан ринку праці є реальним і чітким індикатором поточного стану економіки, попри те, що сам показник не завжди точно відображає дійсну картину. В Україні існує офіційна статистика кількості безробітних – цифра, про яку звітує статистична служба за даними служби зайнятості населення, і є альтернативний варіант: чисельність безробітних, яка розраховується за методологією Міжнародної організації праці. Керуючись принци-

пами МОП, людина вважається безробітною, якщо вона впродовж місяця не мала роботи, але наполегливо її шукала, ступаючи в усі двері. Для розрахунку рівня безробіття беруть відношення чисельності безробітного населення та активного працездатного.

І в цих розрахунках є велика рівність. Якщо Державна служба статистики звітує про 2% безробітних за підсумками минулого року, МОП оперує показником у майже 10%.

Попри такі різні підходи до визначення рівня, українці поквалились потішитися першими, хоч і скромними, успіхами. Тим більше, що тенденція зниження рівня безробіття, що виникла в минулому році, схоже, може закріпитися і в поточному.

«За всіма показниками маємо сьогодні тенденції до зростання кількості та якості робочих місць, підвищеної зарплати для людей працездатного віку... Лютий і березень чітко показують збільшення кількості підприємств, зростання мінімальної заробітної плати, середньої заробітної плати для українців, при тому, що ціни залишатимуться в межах сезонних коливань без будь-яких інших додаткових інфляційних процесів», – обіцяє очільник Уряду Володимир Гройсман.

Директор з розвитку Work.ua Сергій Марченко не поділяє оптимізму Прем'єра з приводу створен-

ня 27 тис. нових підприємств у січні 2017-го та скорочення кількості безробітних на 16%.

«Зменшення кількості людей, які одержують допомогу по безробіттю, або зміна методики підрахунку офіційних безробітних не означає скорочення безробіття. Якби її можна було зменшувати щомісяця на 16%, то вже через квартал вона була б менше, ніж у Німеччині», – запевнив експерт.

Аналітики переконані, що офіційне безробіття може навіть скоротитися, але є великі ризики зростання прихованого. У зв'язку з підвищенням мінімальної зарплати багато підприємств переводять співробітників на неповний робочий день або ж переглядають пропорції білої та сірої зарплат.

«Оцінювати безробіття за нашою статистикою не можна. Слід орієнтуватися на методологію МОП, а звітні цифри будуть не радше літа», – застерігає завідувач відділу досліджень рівня життя Інституту демографії та соціальних досліджень НАН України Людмила Черенько.

ФАКТОР 3200

Ще задовго до 1 січня 2017 року, коли офіційну мінімальну заробітну плату підвищили вдвічі, в експертному середовищі зчинилася паніка. Чимало аналітиків прогнозували, що саме цей фактор вплине на чисельність працюючих. Пе-

редікали масові звільнення, скорочення, переведення на половину ставки тощо. Оливи до вогню додали і в Національному банку України. У своєму інфляційному звіті чиновники запевняли, що загальна чисельність працівників формального сектору економіки скоротиться на 9% порівняно з 2016 роком. А це означає, що майже 650 тис. осіб потрапили б до розряду безробітних.

Що спонукало фахівців головного банку країни до такої оцінки? Насамперед, закриття так званих «сплячих» ФОП. Справді, на середину січня від статусу фізичної особи бізнесменів відмовились більш

ніж 150 тис. суб'єктів малого й середнього бізнесу. Відтак підвищення мінімальної зарплати матиме позитивний вплив на зайнятість населення тільки у довгостроковій перспективі, йдеться в інфляційному звіті.

Така позиція НБУ не на жарт роздратовала міністра соціальної політики Андрія Реву. На одному з телеканалів міністр заявив, що прогноз НБУ можна порівняти з прогнозуванням бабаком Тимком погоди. Той пообіцяв теплу весну, а Нацбанк – підвищення рівня безробіття.

Однак повністю ігнорувати фактор 3200 експерти не наважу-

Лідія Ткаченко, старший науковий співробітник Інституту демографії і соціальних досліджень НАНУ:

«У прогнозах щодо розвитку ринку праці доречний тільки дуже помірний оптимізм. Поки що взагалі важко щось спрогнозувати. Взимку спостерігалось падіння на ринку праці, і як результат, зросло безробіття. В усякому разі, збільшується кількість зареєстрованих безробітних. Однак, якщо орієнтуватись виключно на показники служби зайнятості, все виглядає досить обнадієливо. Адже за цими даними зросла кількість зареєстрованих вакансій».

Валерій Ярошенко, виконавчач об'язків голови Державної служби зайнятості:

«Жодної трагедії після підвищення «мінімалки» не відбулось. Навпаки, за нашою статистикою, наразі ринок показує позитивну тенденцію. Економіка країни оживає і це відображається на ринку праці. Крім того, для роботодавців не проблема заплатити більше своїм працівникам, бо якщо працівник кваліфікований, йому обов'язково будуть платити. Економіка погано виходить з тіні, безробіття, хоч і повільно, скорочується. Про це говоримо ми, про це говорять і рекрутингові компанії».

з 16 до 9

**ЗМЕНШИЛОСЯ
ЧИСЛО
ПРЕТЕНДЕНТІВ
НА ОДНУ ВАКАНСІЮ
З ПОЧАТКУ РОКУ**

58 тис.

**ВАКАНСІЙ БУЛО У СІЧНІ,
ЩО НА 43% БІЛЬШЕ,
НІЖ МИНУЛОРОЧ,
У ЛЮТОМУ РИНОК
ПОКАЗАВ 37%
ЗРОСТАННЯ,
У БЕРЕЗНІ – 28%**

40 років –

**СЕРЕДНІЙ ВІК
БЕЗРОБІТНИХ. У
ВІЦІ ДО 25 РОКІВ
РІВЕНЬ БЕЗРОБІТТЯ
ВДВІЧІ ВИЩИЙ, НІЖ
У СЕРЕДНЬОМУ ПО
КРАЇНІ**

КОМЕНТАР

**Григорій ОСОВИЙ,
Голова Федерації
професійних
спілок України:**

«**П**рофспілковий актив країни дещо скептично оцінює заяви урядовців про зростання національної економіки. Бо за

показником зростання у 2% впродовж 2014–2015 років стоїть інша цифра – втрата 2 млн робочих місць. Можна говорити лише про «косметичний сигнал до зростання».

Профспілки неодноразово сигналізували про низьку якість робочої сили. На підприємствах немає системи підготовки й перепідготовки кадрів, 80% спеціалістів, яких готує наша система вищої й професійно-технічної освіти, не відповідають потребам ринку праці. У нас чомусь переважають хибні уявлення, що є вічні професії на кшталт юриста-міжнародника, еколога, політолога, соціолога тощо. Конкурси до вишів, які готують таких фахівців, зашкалюють, а от попит на них дуже обмежений. Тому майже половина випускників вищих навчальних закладів автоматично стають безробітними. Між тим, на технічні спеціальності, яких потребує економіка, минулого року змогли набрати всього 70% студентів.

Стосовно політики підготовки «робочих» рук, профспілковий загальний вважає помилковим поспішне рішення щодо тотальної передачі на місцевий рівень професійно-технічної освіти закладів та коштів на підготовку кадрів. Регіони виявилися невідповідними для реалізації завдань, які на них раптово звалилися. А без побудови на регіональному рівні системи організаційної та фінансової взаємодії місцевої влади і бізнесу професійно-технічна ланка освіти може опинитися у стані незворотного руйнування. А молодь продовжить виїжджати на пошуки плантації до європейських країн. Усім уже набили оскомку словосполучення «європейський вибір», «європейський досвід». А чому б не запозичити бодай крихти того досвіду, придивитися, скажімо, до успішної Німеччини? Вона найменше постраждала від кризи безробіття. І все через те, що там надвисокій рівень відповідності системи освіти вимогам ринку. На переконання профспілок, нам треба менше озираїться на показники зайнятості, а більше популяризувати технічні професії для посилення економічного потенціалу країни. Це дозволить зробити внутрішній ринок більш привабливим для закордонних інвесторів. А це, своєю чергою, дасть поштовх до реального зростання економіки.

Профспілки налаштовані рішуче і будуть стежити за тим, аби структурні реформи в економіці призводили не до скорочень та звільнень, а відкривали нові можливості для зайнятості на високотехнологічних робочих місцях».

де існують об'єктивно нижчі зарплати», – зауважив він.

В Інституті демографії та соціальних досліджень НАН України теж вважають, що підвищення офіційної заробітної плати не стане причиною масових звільнень і зростання безробіття. На переконання провідних експертів Інституту, якщо буде поживлення в економіці, то жодної трагічної ситуації на ринку праці не виникне. Просто люди шукатимуть кращих місць і не триматимуться за поточне працевлаштування, аби пересидіти до кращих часів.

У цьому плані цікаві результати одного дослідження. Тільки 13% роботодавців заявили, що через фактор 3200 змушені наймати меншу кількість працівників. А от 60% стверджують, що найматимуть більше персоналу.

Стосовно ж звільнень, то роботодавці в січні 2017 року подали інформацію про заплановане масове вивільнення 29 тис. працівників – це на чверть менше, ніж у січні 2016-го.

Якщо порівнювати вимоги роботодавців і очікування шукачів роботи, то тут є помітні розбіжності, зауважують фахівці. Щодо зарплати, то роботодавці пропонують на сьогодні у середньому 7603 грн, а шукачі роботи вказують у резюме 8029 грн.

«ШЕРШЕ ЛЯ ФАХ»

Загалом на українському ринку праці відбудуться масштабні зміни за професійними групами. У Державній службі зайнятості розповідають, що найбільший попит серед роботодавців мають кваліфіковані робітники з інструментом: слюсарі, токарі, електрогазозварники, водії, швачки, робітники з ремонту робітників з обслуговування облад-

нання і машин. Також затребуваними є працівники сфери послуг (продавці, кухарі, офіціанти, перукарі, охоронці тощо). У сільськогосподарському секторі – агрономи, трактористи та робітники з обслуговування сільськогосподарського виробництва. Залишається попит на лікарів, особливо хірургів, інженерів різних галузей, викладачів, бухгалтерів, касирів.

Традиційно затребувані на ринку праці представники ІТ-сфери. Експерти взяли підбивати підсумки високооплачуваних професій в Україні і дійшли висновку, що вся перша десятка зайнятих фахівцями ІТ. Довелося створювати другу десятку. І на перше місце вийшла вакансія, за яку дають реально великі гроші, – викладач китайської мови. На другому місці – фінансовий директор, далі – директор з маркетингу, генеральний директор і хірург.

Що ж до рук з «інструментом», то на першому місці опинилась професія швачки. Парадокс: оголошень від роботодавців – більше тисячі, а резюме – одиниці. А в Україні кваліфікована швачка може отримувати від 6 до 9 тис. грн. За кордоном – утричі більше. От тільки домогтися фахівці з менеджменту не хочуть спускатися з небес на землю. Ліпше оббиватимуть пороги центрів зайнятості у пошуках роботи за фахом, аніж погодяться змінити професію. Роботодавці погоджуються самостійно навчати персонал, та охочих для роботи з «інструментом» не так багато. Чому з двох варіантів: почати із швачки і доростати до відомого модельєра чи чекати, поки запросять мити пробірки на європейському фармацевтичному заводі, українці обирають другий? Кажуть, така в нас ментальність.

ються. На їх переконання, ситуація на ринку праці наразі визначається двома головними чинниками: підвищенням мінімальної зарплати й економічним зростанням. Щодо рівня економіки, то він начебто має обнадіювати, якщо вірити підсумкам роботи за IV квартал минулого року з приростом у 4,7%. Хоча профспілкові лідери в цьому плані остерігаються занадто оптимістичних прогнозів. Системні реформи в економіці країни ніяк не зрушають із задекларованого старту. Однак побоювання, що вдвічі більша мінімальна зарплата спричи-

нить зростання безробіття, взагалі безпідставні, вважають у профспілковому середовищі.

Та й частина експертів підтримують таку позицію. Директор з розвитку Work.ua Сергій Марченко дивується, чому ця тема стала такою резонансною. Бо заробітних плат, нижчих за 3200 грн, на їхньому сайті взагалі немає, стверджує він.

«Давно вже на такі маленькі зарплати не претендують, тому по суті підвищення мінімальної зарплати до 3200 грн – це формальність для великих міст. Звичайно, дещо інша ситуація із селами та районними центрами,

ЛУГАНЩИНА

РЕФОРМА ОПЛАТИ
ПРАЦІ МАЄ СТАТИ
«ЧЕРВОНОЮ
СТРІЧКОЮ»
У ДІЯЛЬНОСТІ
ПРОФСПІЛОК
СПІЛЧАНІ ЛУГАНЩИНИ
СОЛІДАРНІ
З ГОЛОВОЮ ФПУ

«Шановний Григорію Васильовичу! Спасибі за відповідь, висловлену подяку та підтримку пропозицій щодо проведення конкретних дій відносно покращення зайнятості в країні. Уважно прочитавши в газеті («ІПВ», № 9 від 2 березня 2017 року) Вашу співдоповідь, дозволяю відразу висловити свою повну згоду із зазначеним Вами.

По-перше, дуже приємно, що газета опублікувала повністю Вашу співдоповідь. По-друге, цілковито підтримую Вашу думку про те, що «цифра у 3200 грн профспілки розглядають лише як відправну точку для початку реформи оплати праці». Це, на мою думку, повинно стати «червоною стрічкою» у діяльності профспілок.

На жаль, ролі зростання заробітної плати працюючих у розвитку економіки України Кабмін не розуміє або ж не хоче розуміти!

По-третє, декілька думок, викликаних не Вашою співдоповіддю, а у зв'язку з нею. Ще в листопаді, на засіданні ЦР профспілки учасники були поінформовані про створення Національного комітету з промислового розвитку. Як на мене, то шляхи розвитку економіки має запропонувати для розгляду на засіданні Кабміну Міністерство економічного розвитку і торгівлі України. І якщо міністерство не в змозі цього зробити, то... Тож єдине, що мене тішить у створенні зазначеного комітету, це той факт, що до його складу входить Голова Федерації профспілок України, який не один десяток років працював в економічному відділі ФПУ і може на засіданнях комітету запропонувати, як вирішити найбільш актуальні питання працюючих. Це – факт!

Погоджуюсь із «...потребою серйозних законодавчих рішень» щодо подолання ганебної практики невивлати заробітної плати.

Але ж є у нас стаття 43 Конституції України, в частині 7 якої чітко записано: «Право на своєчасне одержання винагороди за працю захищається законом». Тобто порушується не просто закон, а Основний Закон держави – Конституція!

Погоджуюсь, що, можливо, потрібно (для дуже «розумних») у Конституції або в окремому законі записати, що при затримці виплати винагороди керівник (власник) підприємства притягується до кримінальної відповідальності – щонайменше на 5 років позбавлення волі в умовах суворого режиму».

З глибокою повагою,

Іван АРТЮХ,
голова Луганського
обкому профспілки
«Машприлад» України,
заслужений працівник
профспілок України

ПІД ЛЕЖАЧИЙ КАМІНЬ
ВОДА НЕ ТЕЧЕ...

Побуває думка, що рядові державні службовці – це мовчазні виконавці, які бояться й слово сказати, не те що відстоювати свої інтереси. Це не завжди так. Чимало колективів держслужбовців на всіх рівнях заявляють про свої права. Сміливості та впевненості додає підтримка обкому профспілки, який завжди підставляє плече у вирішенні проблем.

КІРОВОГРАДЩИНА

Приміром, працівники Світловодського територіального центру соціального обслуговування, що на Кіровоградщині, які надають соціальні послуги людям, котрі перебувають у складних життєвих обставинах, самі опинилися в незрозумілій ситуації.

У зв'язку із змінами в законодавстві у листопаді 2016 року сесія міської ради затвердила положення про територіальний центр у новій редакції, в якій був відсутній важливий пункт – про головного розпорядника коштів установи. Його не внесли через те, що депутати не змогли дійти згоди, хто ним має бути: управлінням соціального захисту чи виконкомом міської ради. Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України № 1417 головним розпорядником коштів повинен бути орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування, що утворив територіальний центр. Світловодський територіальний центр утворений виконкомом міськради.

Працівники територіального центру не розуміли, чому не приймалися рішення про головного розпорядника коштів, що гальмувало фінансове забезпечення установи. Від незрозумілих «підколющих» ігор могли постраждати майже 100 ні в чому не винних працівників, які не отримували належної зарплати. У колективі відбулися збори, на яких було прийнято рішення про оголошення страйку. Це було попередженням. Водночас працівники, як виборці, звернулися до депутатів міської ради з проханням вирішити в межах закону питання щодо головного розпорядника коштів.

І достукалися. Питання вирішено.

**НИНІ
ЧИМАЛО КО-
ЛЕКТИВІВ ДЕРЖСЛУЖ-
БОВЦІВ РЕГІОНУ НА ВСІХ
РІВНЯХ ЗАЯВЛЯЮТЬ ПРО СВОЇ
ПРАВА. СМІЛИВОСТІ ТА ВПЕВ-
НЕНОСТІ ДОДАЄ ПІДТРИМКА
ОБКОМУ ПРОФСПІЛКИ, ЯКИЙ
ЗАВЖДИ ПІДСТАВЛЯЄ
ПЛЕЧЕ У ВИРІШЕННІ
ПРОБЛЕМ.**

Інша ситуація склалася в територіальній Благовіщенській районній – його працівники звернулися до обкому профспілки з приводу неможливості подальшої співпраці з директором установи. Його керівник (уже колишній) некоректно та грубо ставився до підлеглих, постійно погрожуючи звільненням. Приміром, під час розмови застосовувала ненормативну лексику і крик, не надаючи можливості пояснити ситуацію чи висловити свою думку. Як кажуть, наліво і направо оголошувала догани, змушувала писати заяви на звільнення за власним бажанням. Навіть було видано наказ на звільнення працівників без поданої заяви.

Прикладів перевищення повноважень багато. Директор дозволяла собі одноосібно вирішувати виробничі питання. Грубо порушувалися санітарні норми. Преміювання працівників керівник здійснювала

з урахуванням власних інтересів. Далі терпіти люди не могли. У колективі склалася напружена, стресова, несприятлива для роботи атмосфера. Працівники перебували на межі емоційного вибуху.

Після втручання у конфлікт обкому профспілки, проведених переговорів з керівництвом району ситуація в територіальній змінилася на краще. Керівника, що втратив над собою контроль, м'яко кажучи, попросили звільнитися з роботи місце. Колектив зіткнувся з полегшенням – з новим директором працюється із задоволенням.

Торік виникла заборгованість із зарплати, особливо по управлінні соціального захисту населення. Деякі установи перебували на межі оголошення страйку. До нас зверталися колективи управління Маловисківського, Новоархангельського, Бобринського районів. На сьогодні в жодній організації департаменту соціального захисту населення боргів із зарплати немає.

До нас дослухаються не тільки влада та керівники на місцях, а й депутати Верховної Ради. Приміром, ЗУ «Про службу в органах місцевого самоврядування» було прийнято з урахуванням профспілкових пропозицій.

Під лежачий камінь вода не тече... Тобто, питання можна вирішити і в державних установах, якщо там є профспілкові організації.

Віктор ФЕДОТОВ,
голова Кіровоградського обкому
профспілки
працівників держустанов

ЗАКАРПАТТЯ

ПРАЦЯ З ЛЮДЬМИ ТА ДЛЯ ЛЮДЕЙ

Заслуженим авторитетом і повагою користується у мешканців гірського селища Дубове Тячівського району у Закарпатті Василь Мадар, який очолює кадрову службу ДП «Закарпатське вертолітне виробниче об'єднання» і на громадських засадах – первинну профспілкову організацію. Зважаючи на його лідерські якості, вміння працювати з людьми, захищати їхні інтереси, односельці обрали Василя Івановича депутатом Дубівської селищної ради.

Звичайно, на відміну від великого машинобудівного заводу у Дубовому за бутності колишнього директора Дмитра Подольського вертолітне об'єднання, працюючи в системі концерну «Укроборонпром», намагається за можливості триматися на плаву, виживати в період ринкової економіки, давати роботу десяткам мешканців гірської глибини Закарпаття.

Про діяльність підприємства, соціальний захист працюючих дбають новий директор Віталій Лазорик та голова первинки Василь Мадар. На підприємстві укладено колективний договір, в якому чітко визначено спільні зобов'язання та окремо кожної із сторін соціального партнерства.

Як позитив слід відзначити погашення заборгованості із зарплати, накопиченої за часів попереднього керівництва. За

ініціативи директора нової генерації Віталія Лазорика на підприємстві докладають зусиль до розширення асортименту виробництва.

Голова профкому Василь Мадар налаштований оптимістично, вірить у відродження колись потужного підприємства. Адже люди, які тут працюють, заслуговують на увагу і підтримку, забезпечення роботою. Нещодавно Василь Мадар

відзначив своє 60-річчя. З ювілеєм його привітали колеги, друзі, знайомі. За особистий внесок у здійснення соціально-економічного захисту спільноти та з нагоди ювілею голова Закарпатської облпрофради Володимир Фленько вручив йому Почесну грамоту обласної ради профспілок.

**Прес-центр Закарпатської
облпрофради**

ЗНАКОВИЙ 1917-Й

ЦІЄЮ СТАТТЕЮ «ПВ» ЗАПОЧАТКОВУЮТЬ ЦИКЛ ІСТОРИЧНИХ ОПИСІВ СТОЛІТНІХ ПОДІЙ БОРОТБЫ ЗА УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВНІСТЬ. З МЕТОЮ КОНСОЛІДАЦІЇ ТА РОЗВИТКУ ІСТОРИЧНОЇ СВІДОМОСТІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ, ЗБЕРЕЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПАМ'ЯТІ ТА НАЛЕЖНОГО ВІДЗНАЧЕННЯ І ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТНИХ ДАТ І ЮВІЛЕЇВ ПОСТАНОВОЮ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ СХВАЛЕНО ЗНАКОВІ ПОДІЇ, ЩО СТАЛИ «НАРІЖНИМ КАМЕНЕМ» ДОБИ ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ.

НАЦІОНАЛЬНА ПАМ'ЯТЬ

Цього місяця започатковується вшанування пам'ятних подій 100-літньої давності – Української революції та утворення Української Центральної Ради (17.03.1917).

Як свідчать історичні джерела, наприкінці лютого 1917 року несподівано, але цілком закономірно, відбулася фінансова сцена в історії імператорської (романовської) Росії. Азіатський державний деспотизм, закладений у підвалини цієї держави й поширений на неозорій території, не раз успішно виходив з-під ударів окремих реформаторів, котрі намагалися модернізувати Росію і в XVIII, і XIX століттях, проте не витримав випробувань Першою світовою війною. Як це вже траплялося в історії деспотії, варто було в критичний момент виникнути невдоволенню в столиці – й режим зазнав краху. 24 лютого в Петербурзі здійнялася хвиля масового страйкового руху, наступними днями до страйкарів приєдналися частини столичного гарнізону, а Державна Дума, діяльність якої призупинив цар, перейшла в опозицію до уряду. Це й вирі-

шило справу. 27 лютого самодержавство впало.

2 березня Тимчасовий уряд прийняв від царя акт про зречення престолу.

І вже наступного дня київська преса повідомила своїм читачам про крах самодержавства. У Києві почали формуватися нові революційні органи влади. Найавторитетнішим серед них була Рада об'єднаних громадських організацій. Подібні ради утворилися в більшості українських міст.

3-5 березня на території України було практично ліквідовано органи царської адміністрації, владу перебрали призначені Тимчасовим урядом губернські й повітові комісари. Перемога революції відкрила широкі можливості для легалізації діяльності політичних партій, створення різноманітних громадських організацій.

Демократизація суспільства, що відбулася під впливом революційних змін, не могла не позначитися на українському русі. Його потенційна енергія, накопичена в народній гулці протягом десятиліть, ще шукала виходу, тоді як провідники інтелігенції не за-

лишалися бездіяльними в калейдоскопі політичних змін початку березня 1917 року. Українці мали кілька своїх представників у Київській раді об'єднаних громадських організацій, а також у раді робітничих депутатів. Але цього було недостатньо для відродження національно-визвольного руху.

3 березня в клубі «Родина» Товариства українських поступовців (ТУП) зібралися понад 100 представників київських і деяких провінційних українських організацій. Саме на цих зборах народилася ідея заснування Центральної Ради.

7 березня відбулися вибори керівного ядра Центральної Ради, тож, очевидно, це число і слід вважати датою створення Української Центральної Ради.

Центральна Рада закликала український народ домагатися від Тимчасового уряду «всіх прав, які тобі природно належать». Можна стверджувати, що вона в перші тижні свого існування переживала процес організаційного та ідейного становлення.

У подібному стані тоді перебував увесь український національно-визвольний рух. Надто сильною удару завдано було царизмом упродовж по-

передніх десятиліть українським організаціям, аби вони спромоглися за лічені дні відновити свою діяльність.

Важливим кроком у цьому напрямі стало проведення 19 березня в Києві української маніфестації. Стотисячна колона під національними жовто-блакитними прапорами заповнила центральні вулиці міста. Віче, що завершило маніфестацію, підтримало резолюції, підготовлені Центральною Радою, і насамперед про автономію України.

Остаточно викристалізувати політичну програму Центральної Ради і завершити її організацію мав Всеукраїнський національний конгрес. Про його скликання Рада оголосила наприкінці березня. Підготовка конгресу активізувала українські політичні сили, які вирішили негайно провести свої партійні з'їзди.

Провідні українські політичні сили продемонстрували однаковість програмної вимоги національно-територіальної автономії України.

(Далі буде)

Підготував
Євген ДРАП'ЯТИЙ

ЧЕРНІГІВЩИНА

НА ПОРЯДКУ ДЕННОМУ – ПЕНСІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Днями голова Федерації профспілкових організацій Чернігівської області Ігор Москаленко взяв участь у роботі виїзної колегії при начальнику головного управління Пенсійного фонду в Чернігівській області в м. Прилуки. На заході був присутній голова правління Пенсійного фонду України Олексій Зарудний.

Також на засіданні були запрошені перший заступник голови обласної адміністрації Леонід Сахневич, Прилуцький міський голова Ольга Попенко, секретар Кітківської об'єднаної територіальної громади Віта Кучма, керівники структурних підрозділів Пенсійного фонду України в області. За словами керівника Пенсійного фонду України в Чернігівській області Юрія Юрченка, протягом минулого року було забезпечено своєчасне фінансування пенсійних виплат майже 351 тис. пенсіонерів регіону, на виплату пенсій спрямовано 6 млрд 984,7 млн гривень.

Середній розмір пенсійної виплати протягом року збільшився майже на 144 грн і становив на 1 січня 2017 року 1715 грн. Питання легалізації зарплати та доходів населення було і залишається надзвичайно актуальним, оскільки саме від величини страхового стажу та розміру офіційної зарплати, з якої сплачують внески, залежить рівень соціального та пенсійного захисту людини.

За результатами моніторингу відомостей реєстру застрахованих осіб, у минулому році управління Держпраці, органам Державної фінансової служби, місцевим органам виконавчої влади та соціальним

партнерам надана узагальнена інформація по 10800 суб'єктах, які виплачують зарплату в мінімальних розмірах, 312 суб'єктів господарювання заслухано на комісіях з питань легалізації зарплати та зайнятості населення.

За результатами спільних заходів у 2016 році, легалізовано 3589 робочих місць, додатково залучено 1 млн 100 тис. грн єдиного соціального внеску.

Завдяки проведеним роботі вдалося досягти значного змен-

шення кількості працюючих, що отримують заробітну плату на рівні або менше мінімальної. За рік кількість таких працюючих зменшилась на 21%, з 30,5 тис. у грудні 2015 року до 24,0 тис. у грудні 2016-го і складає 12,7% від загальної кількості працівників.

Питання легалізації зарплати та доходів населення було і залишається надзвичайно актуальним, оскільки саме від величини страхового стажу та розміру офіційної зарплати, з якої сплачують внески, залежить рівень соціального та пенсійного захисту людини. За результатами моніторингу відомостей реєстру застрахованих осіб, у минулому році управління Держпраці, органам Державної фінансової служби, місцевим органам виконавчої влади та соціальним

**1715
грн**

становив середній
розмір пенсійної
виплати в регіоні
на 1 січня
2017 року

ВІННИЧЧИНА

МАКСИМАЛЬНО ЗАХИСТИТИ ПРАВА СПІЛЧАН

На засіданні президії Федерації профспілок Вінницької області було розглянуто питання «Про роботу членських організацій ФПО у забезпеченні колективного-договірного регулювання соціально-економічних та трудових відносин в умовах проведення реформ».

Відкрив і вів засідання голова ФПО Микола Колесник. У зібранні взяли участь члени президії, керівники членських організацій ФПО, заступник директора департаменту соціальної і молодіжної політики облдержадміністрації, член ради ФПО Людмила Каратаєва, фахівці апарату ФПО, представники ЗМП. Підвишив підсумки обговорення, Микола Колесник наголосив, що шлях колективних переговорів і домовленостей є найбільш перспективним у досягненні балансу інтересів працівників та роботодавців. Членськими організаціями ФПО набуто певного досвіду в організації колективного регулювання роботи, з'явилися нові підходи. Разом з

тим, останніми роками спостерігається негативна динаміка щодо кількості укладених колективних договорів. У регіоні ще є підприємства, організації та установи, де вони не укладені. Нерідко колективні переговори ведуться формально, а колективні договори носять декларативний характер, фактично дублюють норми чинного законодавства. Потребує вдосконалення контроль виконання зобов'язань, зокрема підвищення ефективності договорів у цілому. Голова ФПО зазначив, що сьогодні, в умовах імплементації законодавчих змін у сфері оплати праці, насамперед нової мінімальної зарплати, роль колективних та угод зростає в рази. Він підкреслив, що в

цій ситуації членські організації ФПО намагаються під час проведення переговорів із внесення змін і доповнень до галузевих угод, колективних договорів максимально зберегти існуючі гарантії працівників в оплаті праці, а також забезпечити оптимальне співвідношення між кваліфікованою та некваліфікованою працею, основною та додатковою зарплатою. Якнайшвидшого вирішення потребує і питання визначення розміру тарифної ставки працівника і розряду у виробничій сфері.

Президія ухвалила відповідну постанову.

Вл. інф. Федерації
профспілок області

СПІВЧУТТЯ

Президія та Центральний комітет Профспілки працівників культури України висловлюють щирі співчуття голові Закарпатської обласної організації профспілки, члену Ради Федерації профспілок України Товстину Наталії Михайлівні з приводу неоправданної втрати – смерті її батька **Погоріляка Михайла Михайловича**. Поділяємо біль та горе нашої колеги, всіх рідних та близьких покійного. Світла йому пам'ять.

Центральна рада Профспілки працівників соціальної сфери України висловлює щирі співчуття голові Житомирської обласної організації профспілки Шушпану Василю Петровичу з приводу смерті його матері **Євдокії Іванівни**. Підтримуємо його і поділяємо біль великої втрати. Нехай вічна світла пам'ять про покійну збереться в серцях тих, хто її знав.

Підготував
Віталій КОПИШ

СТВОРЕННЯ ОБ'ЄДНАННЯ

ЯК ЗАРЕЄСТРУВАТИ ГРОМАДСЬКУ ОРГАНІЗАЦІЮ?

Ми з колегами хочемо зареєструвати громадську організацію. Що для цього потрібно?

Державна реєстрація громадського об'єднання здійснюється за місцезнаходженням об'єднання в порядку, передбаченому Законом України «Про громадські об'єднання». Для реєстрації керівник або особа (особи), яка має право представляти громадське об'єднання для здійснення реєстраційних дій, протягом 60 днів з дня утворення громадського об'єднання подають (надсилають поштовим відправленням) до відповідного управління юстиції заяву встановленої форми, примірник протоколу установчих зборів, статут, відомості про керівні органи громадського об'єднання. Громадське об'єднання, яке має намір здійснювати діяльність із статусом юридичної особи, підлягає реєстрації в порядку, визначеному ЗУ «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців».

РОБОЧИЙ ЧАС

ТРИВАЛІСТЬ ВИРОБНИЧОГО ТИЖНЯ

У яких випадках на підприємствах встановлюється п'ятиденний і шестиденний робочий тиждень? Якою є тривалість щоденної роботи працівників?

Відповідно до статті 52 Кодексу законів про працю України для працівників установлюється п'ятиденний робочий тиждень з двома вихідними днями. При п'ятиденному робочому тижні тривалість щоденної роботи (зміни) визначається правилами внутрішнього трудового розпорядку або графіками змінності, які затверджує власник або уповноважений ним орган за погодженням з виборним органом первинної профспілкової організації (профспілковим представником) підприємства, установи, організації з додержанням установленої тривалості робочого тижня (статті 50 і 51).

На тих підприємствах, в установах, організаціях, де за характером виробництва та умовами роботи запровадження п'ятиденного робочого тижня є недоцільним, встановлюється шестиденний робочий тиждень з одним вихідним днем. При шестиденному робочому тижні тривалість щоденної роботи не може перевищувати 7 годин при тижневій нормі 40 годин, 6 годин при тижневій нормі 36 годин і 4 годин при тижневій нормі 24 години.

П'ятиденний або шестиденний робочий тиждень встановлюється власником або уповноваженим ним органом спільно з виборним органом первинної профспілкової організації (профспілковим представником) з урахуванням специфіки роботи, думки трудового колективу та за погодженням з місцевою радою.

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ЗАХИСТИВ ПРАВО НА СТРАЙК

До Федерації профспілок України надійшов лист від Урядового уповноваженого у справах Європейського суду з прав людини Івана Ліщини, в якому йдеться про виконання рішення зазначеного суду у справі «Веніамін Тимошенко та інші проти України».

СПРАВЕДЛИВІСТЬ

«**В**ідповідно до пункту 1 статті 46 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) та статті 2 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» рішення Європейського суду є обов'язковим для виконання. Остаточне рішення Європейського суду передається Комітету міністрів Ради Європи (далі – КМ РЄ), який здійснює нагляд за його виконанням і наділений відповідними повноваженнями.

2 жовтня 2014 року Європейський суд ухвалив рішення у справі «Веніамін Тимошенко та інші проти України» (заява № 48408/12), яким констатував порушення статті 11 (свобода зібрання та об'єднання) Конвенції, з огляду на те, що національне законодавство стосовно права на страйк є суперечливим і не передбачає однозначного переліку випадків, коли реалізацію права на

2 ЖОВТНЯ 2014 РОКУ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД УХВАЛИВ РІШЕННЯ У СПРАВІ «ВЕНІАМІН ТИМОШЕНКО ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ», ЯКИМ КОНСТАТУВАВ ПОРУШЕННЯ СТАТТІ 11 КОНВЕНЦІЇ ПРО ЗАХИСТ ПРАВ ЛЮДИНИ Й ОСНОВОПОЛОЖНИХ СВОБОД.

страйк може бути обмежено або заборонено. Так, зокрема, Європейський суд звернувся увагу на те, що стаття 18 Закону України «Про транспорт» та стаття 24 Закону України «Про порядок вирішення колективних трудових спорів (конфліктів)» є суперечливими.

Наразі Комітет міністрів Ради Європи включив розгляд питання вико-

нання Україною рішення Європейського суду у справі «Веніамін Тимошенко та інші проти України» до порядку денного 1294-го засідання КМ РЄ, яке відбудеться 6-8 червня 2017 року, що вимагає від України надання інформації щодо прогресу у вирішенні відповідних питань.

У зв'язку з цим та з метою забезпечення належного виконання рішення Європейського суду у справі «Веніамін Тимошенко та інші проти України» Урядовий уповноважений у справах Європейського суду з прав людини просить ФПУ повідомити: 1. Чи проводилися страйки у період з 2015 року по сьогодні та на підставі яких положень нормативно-правових актів було реалізовано право на страйк.

2. У разі, якщо право на страйк працівників сфери, яка регулюється, зокрема, Законом України «Про транспорт», було порушено, повідомити про такі випадки із зазначенням підстав відповідних заборон (проведення страйків).

«ПВ» публікують стислий виклад рішення.

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ СПРАВА «ВЕНІАМІН ТИМОШЕНКО ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ» (ЗАЯВА № 48408/12)

СТИСЛИЙ ВИТЯГ ОСТАТОЧНОГО РІШЕННЯ ВІД 2 ЖОВТНЯ 2016 РОКУ

9 вересня 2011 року працівники компанії «Аеросвіт», у тому числі заявники, оголосили про проведення 28 вересня 2011 року страйку з метою вирішення трудового спору, що виник з керівництвом компанії «Аеросвіт». Колективний трудовий спір було зареєстровано в Національній службі посередництва і примирення. Відповідні органи влади були повідомлені про рішення щодо проведення страйку.

У жовтні 2011 року після розгляду позову, поданого керівництвом авіакомпанії «Аеросвіт», Бориспільський міський суд Київської області визнав страйк незаконним та заборонив його проведення. При цьому суд посилався на статтю 44 Конституції, статтю 18 Закону України «Про транспорт», відповідно до якої заборонено проведення страйків, пов'язаних з перевезенням пасажирів, обслуговуванням безперервно діючих виробництв, а також коли страйк становить загрозу життю і здоров'ю людини, та на статтю 24 Закону України «Про порядок вирішення колективних трудових спорів (конфліктів)», якою забороняються страйки, якщо це створює загрозу життю і здоров'ю людей.

До Європейського суду з прав людини заявники скаржилися за статтею 11 Конвенції на безумовну заборону державними органами влади страйку на тій єдиній підставі, що вони працювали в секторі пасажирських авіаперевезень.

Розглянувши скарги заявників, Європейський суд зазначив, що хоча Прикінцевими положеннями Закону України «Про порядок вирішення колективних трудових спорів (конфліктів)» передбачається, що інші закони та нормативно-правові акти мають застосовуватися тільки в тій частині, в якій вони

не суперечать цьому Закону, а також що вони повинні бути приведені у відповідність із цим Законом, Закон України «Про транспорт», який передбачає більше обмежень прав на страйк, тим не менш, й досі продовжують застосовувати без внесення до нього змін. На цій підставі Європейський суд дійшов висновку, що втручання у права заявників за статтею 11 Конвенції не ґрунтувалося на сформульованих з достатньою точністю передбачуваних законодавчих актах, а тому було порушення відповідного положення.

З ЦИХ ПІДСТАВ СУД:

1. Оголошує одностайно скаргу прийнятною;
2. Постановляє одностайно, що було порушення статті 11 Конвенції;
3. Постановляє шістьма голосами до одного, що: (а) упродовж 3 місяців від дати, коли це рішення набуває статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач повинна сплатити заявникам сукупно 20000 (двадцять тисяч) євро відшкодування моральної шкоди, вищезазначена сума має бути конвертована у валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;
- (б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на вищезазначені суми нараховуватиметься простий відсоток у розмір граничної позикової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме на період несплати, до якої має бути додано три відсоткових пункти.
4. Відхиляє одностайно решту вимог заявників щодо справедливої сатисфакції.

ЗА ПРАВА ЖІНОК ТА МИР!

Головний документ дансько-українського проекту поміж стратегічних пріоритетів передбачає також співпрацю у сфері гендерної рівності в Україні та, зокрема, в профспілках.

ВЛАСНИЙ ПОГЛЯД

ВИСОКОПРІОРИТЕТНЕ ЗАВДАННЯ

У 80-х роках жінки в усьому світі започаткували активний міжнародний рух за свої права. Наслідки цієї діяльності особливо відчутні на міжнародному рівні. Держави вперше в історії виявили підтримку захисту прав жінок і визнали його своїм «високопріоритетним завданням». Однак, незважаючи на багатообіцяючі зміни в міжнародному праві та практиці, жінки в усьому світі ще стикаються з повсякденною реальністю. Крім того, їм часто бракує засобів та знань, необхідних для використання системи прав людини, для боротьби проти зловживань. Чимало жінок не знають про жіночий рух або сприймають його як щось абстрактне, що їх не стосується. Хоча активна діяльність протягом останнього десятиліття зробила права жінок більш окресленими, сьогодні завдання полягає в тому, щоб зробити їх більш досяжними.

Існують три головні причини, чому необхідно привернути увагу до загальнолюдських прав жінок:

- 1) інформування жінок про їхні права та необхідність їх використання;

- 2) оприлюднення випадків порушення прав жінок на гендерній основі та необхідність боротися з ними;

- 3) формування нової практики прав людини, яка повністю вирішуватиме питання загальнолюдських прав жінок.

ГЕНДЕРНА РІВНІСТЬ

Гендер – соціокультурна категорія та колективні уявлення, завдяки яким біологічні відмінності статей переводяться на мову со-

ціальної та культурної диференціації. Гендер має соціальний та правовий аспекти. Основою правового статусу особистості є її фактичний соціальний статус, тобто реальний стан людини в суспільстві. Право вводить цей стан у законодавчі рамки. У соціальному відношенні статус являє собою певну систему соціальних можливостей людини. Гендерна рівність є однією з ознак правової держави. Держава зобов'язана забезпечувати дотримання прав людини, передбачених міжнародним законодавством.

На шляху до встановлення гендерної рівності в нашому суспільстві постають наступні чинники:

- стереотипи масової свідомості, які й досі розглядають жінку як слабку істоту порівняно з чоловіком, яка є другорядною в суспільному, політичному та економічному житті. Чоловіча ідеологія є породженням тоталітарної системи, але виховання здатне змінити гендерну ментальність;
- кризова економічна ситуація (особливо безробіття, яке нерідко створює жінок на заробітчанство, призводять до продажу жінок та

подальшої сексуальної експлуатації);

- слабкорозвинене громадянське суспільство, в тому числі пасивність жіночих організацій та окремих жінок у відстоюванні своїх законних прав та свобод.

Основними жіночими проблемами є домашнє насильство, проституція та торгівля жінками, наркоманія, відсутність послідовної державної політики в цій сфері. Особливої гостроти набула проблема сексуальних зазіхань, які вважаються нормою у відносинах між керівниками-чоловіками та підлеглими-жінками.

Чинне законодавство гарантує чоловікам та жінкам України рівні права та можливості. Але наскільки вони реально допомагають жінкам відчувати себе вільними та рівними в політичній, культурній, соціальній, економічній сфері, у працевлаштуванні та повсякденному житті?

Принцип гендерної рівності закріплений у Конституції України. Стаття 3 Конституції закріплює рівність чоловіків та жінок в усіх сферах життя. Окрім цього, гендерної рівності торкаються статті 21, 24, 51. Частина третя статті 24 Конституції України безпосередньо присвячена подоланню дискримінації стосовно жінок в Україні.

Але за законодавством лише жінкам надається можливість по-

єднувати працю з материнством. Чоловіки ж позбавлені такої можливості. Такий підхід є характерною ілюстрацією формального розуміння принципу гендерної рівності.

Окрім цього, Україна ратифікувала Конвенцію про ліквідацію усіх форм дискримінації по відношенню до жінок (1979 р.), Конвенцію №156 про працюючих із сімейними обов'язками, підсумкові документи Всесвітньої конференції з прав людини (Відень, 1993 р.), Конвенцію про ліквідацію насильства щодо жінок, Конвенцію про громадянські та політичні права, Конвенцію про соціальні, економічні та культурні права (1976 р.).

Наскільки ці нормативні акти вплинули на розвиток гендерної рівності в нашій країні? По-перше, вони несуть виключно декларативний характер та не мають механізмів реалізації, тобто фінансових та організаційних ресурсів для забезпечення зазначених зобов'язань. По-друге, громадянське суспільство в Україні на сьогодні, на жаль, не є силою, що здатна вплинути на гендерну ситуацію в країні.

Отже, законодавче закріплення гендерної рівності не допомогло жінкам відчувати себе більш рівноправними.

ВІД ДЕКЛАРАЦІЙ ДО РЕАЛІЙ

Реальне життя українських жінок ще далеке від ідеалів рівноправ'я. Найбільш відчутна гендерна нерівність у сфері праці та зайнятості, а також у сфері політики. Прекрасна стаття складає 53% населення країни, кількість жіночих організацій зростає, а жінок в органах влади стає все менше.

З розвитком у країні ринкових відносин жінки, як і всі громадяни, отримали можливість для від-

криття власної справи. Частка жінок у загальній кількості підприємств складає 30%. В основному, вони зайняті в малому та середньому бізнесі. У великому бізнесі жінки – рідкість. Становлення жіночого бізнесу відбувається переважно за рахунок їхньої ініціативи, а не як результат дії спеціальних державних програм. Жіночий бізнес орієнтований здебільшого на роздрібну торгівлю, медицину, культуру та науку. Соціологи стверджують, що жінки в бізнесі демонструють більшу схильність до компромісів у

взаємодії з партнерами, більше враховують моральні та етичні принципи.

Але жінки-підприємці – лише незначна частина працюючих жінок. Серед найманих працівників показником дискримінації є рівень заробітної плати. Загалом рівень жіночої заробітної плати становить 2/3 чоловічої. Гендерна нерівність в оплаті праці є прямим порушенням принципу рівної оплати за рівну працю. Майже в усіх галузях економіки жінки обіймають низькооплачувані посади. Всі ці роки на ринку праці простежується ще одна закономірність: чоловіки витісняють жінок з перспективних, добре оплачуваних посад.

Відповідно до Конвенції про ліквідацію усіх форм дискримінації щодо жінок, дискримінація визначається як «будь-яке розрізнення, виняток або обмеження за ознакою статі, спрямоване на ослаблення чи зведення нанівець визнання, використання чи здійснення жінок, незалежно від їхнього сімейного стану, на підставі рівноправності чоловіків та жінок, загальнолюдських прав та фундаментальних свобод у політичній, культурній, громадській та будь-якій іншій сфері» (стаття 1).

Адже дискримінація жінок має місце в економічній, політич-

ній, культурній сферах нашого життя та особливо – в повсякденному житті. Однією з латентних проблем нашого суспільства є домашнє насильство. Перша стаття Декларації про ліквідацію насильства щодо жінок (1993 р.) визначає це поняття, як «будь-яку дію насильства за статеву ознакою, що завдає або може завдати фізичної, сексуальної чи психологічної шкоди або страждання жінці, включаючи спроби подібних дій, обмеження чи позбавлення волі, що має місце в публічному чи приватному житті».

Традиційні стереотипи масової свідомості суттєво обмежують можливості кар'єрного зростання для жінок та негативно впливають на їхні сімейні відносини, тількино вони досягають перших успіхів. При працевлаштуванні у жінок менше шансів, ніж у чоловіків, отримати вакантне місце. До того ж, нерідко роботодавець зазначає, що конкурс оголошується виключно для чоловіків. Чи є така позиція роботодавців виправданою? Так, дійсно, жінка може раптом піти в декретну відпустку, у відпустку з догляду за дитиною, але чоловіки частіше вживають спиртне, що відбивається на виконанні ними службових обов'язків. У жінок і досі менше шансів, ніж у чоловіків просуватися кар'єрними сходами. Жінки, виконуючи однакові, а іноді й більший, обсяг роботи порівняно з чоловіками, отримують меншу заробітну плату. Така очевидна нерівність позицій жінок та чоловіків на ринку праці призвела до фемінізації бідності. Сьогодні кожна третя жінка має рівень доходів, що дорівнює прожитковому рівню. Жінки становлять більшість серед найбільш соціально незахищених категорій громадян: пенсіонерів, безробітних, працюючих у бюджетній сфері. Скрутне матеріальне становище нерідко штовхає жінок на заробітчанство, вони їдуть, в основному нелегально, за кордон, залишаючи малолітніх дітей на своїх родичів, що нерідко означає покинути напризволяще. Окрім того, як правило, наші співвітчизниці змушені перебувати за кордоном у нелегальному статусі і, таким чином, часто стають об'єктом продажу та подальшої сексуальної експлуатації.

Отже, зміни у становищі жінок в Україні можливі лише за умови послідовної державної гендерної політики, і, звичайно, вагоме слово тут мають сказати профспілки, так, як це робить ЗФ у Данії.

Тетяна БЕЛЕНКІНА,
учасниця другої групи
дансько-українського
проекту

РІВНІСТЬ ПРАВ ЖІНОК І ЧОЛОВІКІВ ЗАБЕЗПЕЧУЄТЬСЯ:

здобуттям освіти та професійною підготовкою;

наданням жінкам рівних з чоловіками можливостей у громадсько-політичній та культурній діяльності;

працею та винагородою за неї.

ЖИВОПИС

ПЕРСОНАЛЬНА ВИСТАВКА КОЛИШНЬОГО ВИХОВАНЦЯ

ВПУ № 25 М. ХМЕЛЬНИЦЬКОГО

Павло Вітвіцький родом з Ізяслава, після закінчення 11 класів загальноосвітньої школи вступив до Вищого професійного училища № 25 м. Хмельницького. Тут юнак протягом 2005–2008 років здобував кваліфікацію «художника-дизайнера». Добре навчався, брав активну участь у громадському житті навчального закладу.

Особливу підтримку він отримував в опануванні майбутньої професії від викладача Тетяни Степанівни Богущ та майстра виробничого навчання Любові Анатолівни Шалі, які віддали своєму вихованцю серце і душу. Вони, зокрема, допомогли юнакові організувати у 2008 році персональну виставку графічних робіт в Хмельницькій обласній науковій бібліотеці. За словами Павла Вітвіцького, в училищі дуже підтримали його наставники, допомогли повірити в себе й остаточно визначитися на життєвому та творчому шляху.

Потім Павло навчався на заочному відділенні педагогічного факультету Кам'янець-Подільського університету ім. Івана Огієнка, де здобув фах учителя образотворчого мистецтва.

А нещодавно примісна подія здивувала інженерно-педагогічних працівників ВПУ № 25 м. Хмельницького та їх вихованців. Павло Вітвіцький, як талановитий художник, відкриває 2017 рік персональною виставкою в сервісному центрі ПАТ «Хмельницькогобленерго».

У Павла Вітвіцького нові задуми, ідеї, плани, і вони обов'язково здійсняться, бо для цього у нього є всі за-
датки, а головне – професійне володіння пензлем.

Нехай щастить йому в усьому!

Валерій МАРЦЕНЮК

В експозиції художника – 14 полотен. Для широкого ознайомлення з його творчістю відібрано картини трьох жанрів: пейзаж, натюрморт і тематичні композиції. До слова, в кожній роботі – частинка душі митця.

ДО ДНЯ НАРОДЖЕННЯ КОБЗАРЯ

ШЕВЧЕНКОВІ ІМПЕРАТИВИ

9 березня, у день народження Тараса Шевченка, в Київському планетарії у рамках мистецької акції «Шевченкові імперативи» відбулася виставка видань «Кобзаря» різних років з приватної колекції шевченкознавця, заступника Голови Федерації профспілок України Євгена Драп'ятого.

МИСТЕЦЬКА АКЦІЯ

Як повідомляє прес-центр ФПУ, із самого ранку в холі планетарію на другому поверсі було велелюдно. Євген Михайлович розповідав про життя і творчість Кобзаря, демонструючи експонати, серед яких багато унікальних предметів: книг, картин,

гравюр, брошур. І дорослі, й діти щиро цікавилися новою для них інформацією, ставили запитання, записували відповіді.

«Сьогодні надзвичайне свято, – зазначив Євген Драп'ятин. – День народження Кобзаря – це особливий день для кожного українця. Для мене він особливий, можливо, більш дорогий та важливіший, ніж мій власний день народження. Я скажу так: чим далі ми віддаляємося в часі від життя і творчості Тараса Шевченка, тим більше ми розуміємо його велич, його геній, його значення для України та світу. Я зібрав понад 800 різних предметів, пов'язаних з Тарасом Шевченком. Багато з них постраждали від пожежі у Будинку профспілок на майдані Незалежності під час буремних подій Революції гідності. Але я й надалі продовжував збирати нові експонати для нових виставок. Я дуже пишаюсь тим, що маю можливість долучитися до ве-

ликої справи – донести до нових поколінь нашого суспільства ідеї свободи, демократії та національної свідомості, про які думав, про які писав Кобзар. Приємно, що на виставку приходять і студенти, і школярі, і люди похилого віку».

Високу оцінку виставці дав голова правління Товариства «Знання» України, член-кореспондент НАПН України, професор Василь Кушерець.

Варто зазначити, що у рамках літературно-мистецького заходу, присвяченого дню народження Тараса Григоровича Шевченка, також відбулися покази вистави-мистецтві за поемою «Великий лях», вінка пісень на вірші поета «Жди сподіваної волі», документального фільму «Тарас Шевченко – дітям України», а також виставка картин та скульптур народного художника України, лауреата Національної премії України ім. Тараса Шевченка Валерія Франчука.

СКАНВОРД

Розгадавши сканворд і вписавши букви в клітинки, вирижіть його по червоній рамці та надішліть нам на адресу: «Профспілковій вісті», бульвар Дружби народів, 5, м. Київ, 01042 або profvisti@ukr.net.

Усіх, хто правильно розгадав сканворд і першим надіслав відповідь, чекає винагорода – піврічна передплата на газету «Профспілкові вісті».

На жаль, цього разу переможців конкурсу не виявилось.

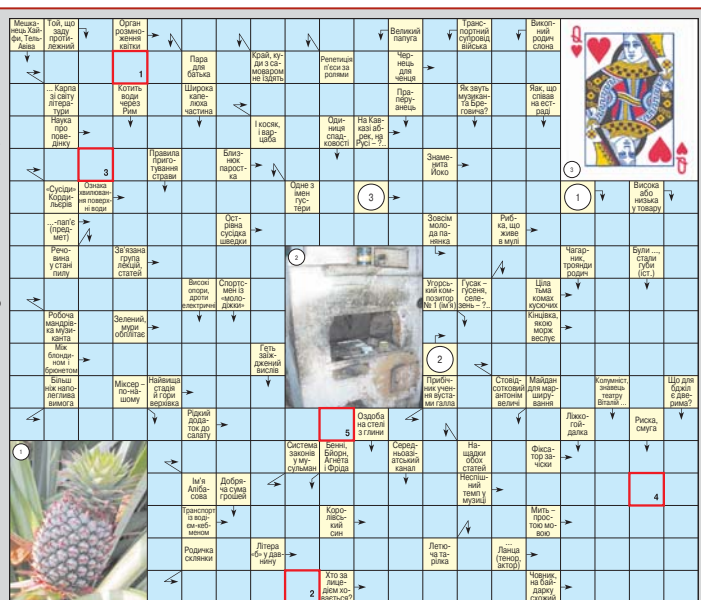
До уваги переможців конкурсу! Щоб отримати піврічну передплату на газету «Профспілкові вісті», необхідно подати до редакції копію ідентифікаційного коду, а також вказати домашню адресу й поштовий індекс.

--	--	--	--	--

Відповіді на сканворд, надрукований у № 9

		О	Д	Ж	О	І	С	Л	Х	І	П	Я
		В	Е	Т	А	О	І	С	Л	Х	І	П
		Е	Р	О	Н	Д	А	Х	Н	О	Ц	Ц
		Л	Ю	З	М	І	В	І	С	К	І	С
А	Р	У	Г	Л	У	М	І	О	Л	О	В	Т
А	Р	У	Г	Л	У	М	І	О	Л	О	В	Т
А	Р	У	Г	Л	У	М	І	О	Л	О	В	Т
Х	У	Р	А	У	А			Д	А	Л	С	Р
Р	І	С	М	У	Х			І	І	І	І	І
О	В	О	Ш	А	Д			В	І	Д	О	С
Л	І	Д	І	С	К			І	С	К	І	С
З	П	У	Н	Ц	І			С	М	І	В	І
М	О	В	А	Я	К	С		Т	Р	І	А	Д
		Д	Ж	І	В	Е		Р	Д	В	І	Р
К	Л	І	С	М	У	Х		І	І	І	І	І
		О	М	А	Р	У		А	Р	У	Г	Л

Другий набір слів: - «СКИПА»

Учасники Матчу всіх зірок Суперліги

ПІВНІЧНИЙ СХІД ПЕРЕГРАВ ПІВДЕННИЙ ЗАХІД

БАСКЕТБОЛ

У неділю в Дніпрі відбувся Матч зірок вітчизняної чоловічої баскетбольної Суперліги. Збірна Північного Сходу на чолі з Володимиром Ковалем та Денисом Журавльовим виявилася сильнішою за команду Південного Заходу з Віталієм Степановським та Вадимом Пудзиреєм – 141:133. А передували центральній події традиційні на таких заходах конкурси майстерності, триочкових кидків та данків.

Володимир ПОЛІТАЄВ,
спеціально для «ПВ»

Матч зірок Суперліги. Дніпро, 12 березня
Північний Схід – Південний Захід – 141:133
(35:36, 42:33, 40:38, 24:26)

Чотиригодинний зірковий марафон у Палаці спорту «Шинник» розпочали учасники конкурсу майстерності. На радість місцевим уболівальникам, перемогу в ньому здобув розігруючий «Дніпра» Олександр Мішула. У фіналі конкурсу улюбленець дніпровської публіки здолав захисника «Черкаських Мавп» Ігоря Бояркіна і отримав символічний чек на 25 тис. грн. Наступними на паркет вийшли майстри далеких «пострілів». У конкурсі триочкових не було рівних досвідченому снайперу «Запоріжжя-ZOG» Олександру Рибалці. Капітан запорізького клубу переміг у відбірковому раунді з результатом 24 бали, у вирішальному раунді він з тим самим результатом випередив Олексія Онурфієва з Миколаєва (18 балів) та Павла Ревзіна з Дніпра (17 балів). Як винагорода – аплодисменти глядачів і приз у 25 тис. грн.

Завершувало конкурсну програму найбільш видовищне змагання – суперечка слем-данкерів. Серед майстрів кидків згори, що й не дивно, найвправнішим виявився відомий український данкер Вадим «Miller» Поддубченко. У кожній своїй спробі він отримав максимальні 50 балів, тож у підсумку фінішував першим, набравши в сумі 200 очок, з яких 100 – у фінальному раунді, повідомляє офіційний сайт Федерації баскетболу України.

Ну а далі був власне матч. Зазвичай такі «баталії» здебільшого нагадують ті ж самі конкурси майстерності, триочкових кидків і слем-данків, лише в ігровому режимі. Не стало винятком і дане «протистояння». Команди почали матч 8 данками поспіль! У першій чверті команди не особливо заважали одна одній активним захистом, здебільшого акцентуючи увагу на ефективності атакувальних устремлень. Тож і розрив у рахунку за підсумком першої десятихвилинки виявився мінімальним. А от у другій чверті «північани» створили собі заділ, якого, зрештою, і вистачило для фінальної перемоги. У другій половині матчу гра нагадувала ті самі гойдалки, коли на влучну атаку опонента суперники відповідали власними результативними діями. А наприкінці матчу ефективними данками, які остаточно забезпечили переможну розв'язку для Північного Сходу, відзначився центровий «Дніпра» Сергій Загребя. З доробком у 29 очок та 15 підбирань він став найрезультативнішим у складі обох команд. За що справедливо отримав звання найціннішого гравця Матчу зірок – 2017.

Вадим «Miller»
Поддубченко робить
ефектний данк

Вадим «Miller»
Поддубченко робить
ефектний данк

ТРЕТІЙ ЕТАП СПАРТАКІАДИ – З ПОМАРАНЧЕВИМ М'ЯЧЕМ

На спортивній базі Хмельницького професійного ліцею відбувся третій етап спартакіади серед учнів професійно-технічних навчальних закладів обласного центру. Вихованці визначили, хто вправніший з баскетболу.

Валерій МАРЦЕНЮК,
спеціально для «ПВ»

У напруженій боротьбі серед юнаків перше місце виборола команда Вищого професійного училища № 4. На срібному щаблі п'єдесталу пошани фінішували представники Вищого професійного училища № 25, замкнули трійку краєвих юні спортсмени професійного ліцею. Найсильнішою серед дівчат виявилася команда центру професійної освіти сфери послуг. Команди Вищого професійного училища № 25 та професійного ліцею фінішували відповідно другою та третьою. За словами керівника фізичного виховання ВПУ № 25 м. Хмельницького Віктора Івановича Окарьського, змагання пройшли на високому організаційному рівні. Переможців нагородили грамотами міського управління молоді і спорту.

СРІБНИЙ ПОЛИСК МАРИБОРА

СТРІЛЬБА

У словенському місті Мариборі минували вихідними фінішував чемпіонат Європи із стрільби з пневматичної зброї. Збірна України в дорослій першості та турнірі юніорів загалом здобула 18 медалей, а у загальнокомандному заліку за підсумками змагань наші співвітчизники посіли високе друге місце.

Володимир ПОЛІТАЄВ,
спеціально для «ПВ»

Волонтерських видах програм серед дорослих дві медалі завоювали Олена Костевич (пневматичний пістолет, 10 м) та Олег Царьков (пневматична гвинтівка, 10 м), в активі яких срібні нагороди.

Щодо інших результатів, то із здобутих загалом 18 медалей шість – найвищого гатунку. Двічі на найвищу сходинку п'єдесталу зійшла Галина Авраменко, якій не було рівних у вправах ГП-11а та ГП-11. Серед юніорів два «золота» в активі Ігоря Кізіма у вправах ГП-12 та ГП-11а. Поряд з Ігорем на сходинку нижче на п'єдесталі пошани розташувався Максим Бабушок. Ну а разом з Данилом Даниленком наші юніори здобули перемогу в обох вправах у командних виступах.

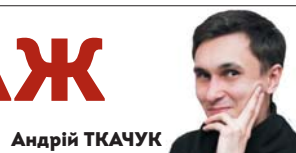
У командній боротьбі стали другими у вправах ГП-11а та ГП-11 українки Людмила Василюк, Вікторія Рибовалова та Галина Авраменко.

Наші співвітчизники ще тричі відзначилися в командних виступах: «срібло» у вправі ПП-3 здобула пістолетна команда в складі Олега Омельчука, Павла Коростильова та Віктора Банькіна, таким же благородним металом увінчали українське дівоче тріо (Вікторія Стецюра, Дарія Рожнятовська та Юлія Тимошко) за вправи ГП-11 та ГП-11а. Другою в особистій першості у вправі ПП-2 стала Поліна Конарева, інформує офіційний сайт Міномолодьспорту.

А бронзовими медалями закінчили виступи на європейській першості Вікторія Стецюра в особистій першості у вправі ГП-11а та пістолетна юніорська команда у складі Павла Крепостняка, Богдана Кириленка та Олександра Самостріла у вправі ПП-3.

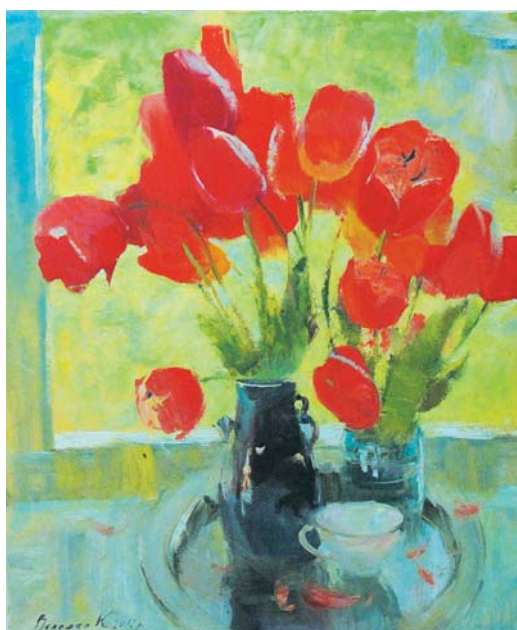

Андрій ТКАЧУК

ВЕСНЯНИЙ КАЛЕЙДОСКОП

УВАГА! ПЕРЕДПЛАТА

ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ПРОФСПІЛКОВИХ ВИДАНЬ НА 2017 РІК!

Вартість передплати на 2017 рік становить:
– газета «Профспілкові вісті» – **173,64 грн** (передплатний індекс – 22152);
– журнал «Бібліотека голови профспілкового комітету» – **72,60 грн** (передплатний індекс – 22909).

ДОДАТКОВІ ПОСЛУГИ

ПІДПРИЄМСТВО «ПРОФІНФОРМ» ФПУ НАДАЄ ДОДАТКОВІ ПОСЛУГИ

ВИГОТОВЛЕННЯ:

- ❖ брошур;
- ❖ буклетів;
- ❖ методичок;
- ❖ листівок;
- ❖ календарів;
- ❖ папок;
- ❖ книг.

РОЗМІЩЕННЯ РЕКЛАМНИХ ОГОЛОШЕНЬ:

- у друкованих виданнях («Профспілкові вісті», «Бібліотека голови профспілкового комітету»);
- на нашому сайті www.psv.org.ua.